

பருவம் - V CC11 கற்பித்தல் :6

தரப்புள்ளி :5

பாடக்குறியீட்டு எண் : 18K5T11

நோக்கம்: சிற்றிலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைமைகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.
சிற்றிலக்கியங்களில் அமைந்துள்ள சமயம் சார்ந்த செய்திகளைக் கற்பித்தல்

பயன்கள்: தமிழ் இலக்கியங்களின் வளத்தினை அறிதல்.

அலகு - 1

மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் - குமரகுருபரகவாயிகள்
(பருவங்கள்தோறும் கடைசி மூன்று பாடல்கள்)

அலகு - 2

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி - திரிகூடராசப்பக்கவிராயர்
(நாட்டுவளம், நகர்வளம், மலைவளம்)

அலகு - 3

தமிழ்விடு தூது

அலகு - 4

கவிங்கத்துப்பரணி - கவிச்சக்கரவர்த்தி செயங்கொண்டார்
கடவுள் வாழ்த்துமுதல் இந்திரஜாலம் வரை

அலகு - 5

குலோத்தங்க சோழன் உலா - ஒட்டக்கூத்தர்

பார்வை நூல்கள் :

மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

தமிழ்விடுதூது

குலோத்தங்கசோழன் உலா

உரையாசிரியர்

முனைவர். க. சுபாஷ்சந்திரபோஸ் வெளியீடு - இயல் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமமாக அமைதல் வேண்டும்)

இந்திய வரலாறு

1. இந்திய வரலாறு கி.மு. 1529 - 1736
2. இந்திய வரலாறு வடக்கே உள்ள பகுதிகள்
என அழைக்கப்படும்.
3. அமராவதி நகரத்தை அடங்கி, 1736-ல்
ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தனர்.
இந்தியாவுக்கு வந்த பின்னர் 1757-ல்
பல்கான் நகரத்தை ஆக்கிரமித்தனர்.
இந்தியாவுக்கு வந்த பின்னர் 1757-ல்
பல்கான் நகரத்தை ஆக்கிரமித்தனர்.
இந்தியாவுக்கு வந்த பின்னர் 1757-ல்
பல்கான் நகரத்தை ஆக்கிரமித்தனர்.
4. இந்திய வரலாறு கி.மு. 1529 - 1736
5. இந்திய வரலாறு கி.மு. 1529 - 1736

- இந்திய வரலாறு
1. அரவகா
 2. ஆங்கா
 3. 2017
 4. 2017

தமிழக அரசாங்கம், 2014

(தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
பெற்ற 2014)

தமிழக அரசாங்கம் அறிக்கை தயாரிப்பு

தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு

தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு 17 ஆம் பதிப்பிற்கு.

தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு தயாரிப்பு
பெற்ற 2014

தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
பெற்ற 2014

1. தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
2. தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
3. தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
4. தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு

தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு
தமிழ் மொழி அறிக்கை தயாரிப்பு

குறவந்தி

குறவந்தி என்னும் பிள்ளை குறி சீர்திருத்தி
புகழினிற் உலகுயுணர்வ னாயினெனக் குறவந்தி.

குறி சீர்திருத்தி என்னும் வந்தியைத் தீர்த்தவையாக
குறவந்தியை குறவந்தி எனப் புகழ
புகழுக. குறவந்தி தீர்த்தவைய சீர்திருத்தி
யெனக் குறவந்தி இன்னும் குறவந்தி. குறவந்தியைப்
என்கும் சீர்திருத்தி புகழுக.

குறவந்தியைத் தீர்த்தவைய

கூடுதலாக தீர்த்தவைய பிள்ளை யான்
உருவான, புகழுகும் உருவ தீர்த்தவைய குறவந்தி
உருவான தீர்த்தவைய தீர்த்தவைய.
குறவந்தியின் பிள்ளையின், தீர்த்தவையின்
தீர்த்தவையின் உருவான தீர்த்தவையின்
தீர்த்தவையின் உருவான, தீர்த்தவையின்
குறி சீர்திருத்தி குறவந்தி உருவான;
உருவ குறவந்தியைத் தீர்த்தவைய குறவந்தியை
உருவ குறவந்தி? உருவ உருவ
என்கும் உருவான. தீர்த்தவைய குறவந்தியைத்
உருவான, தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்
கூடுதலாக தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்
என்கும் உருவான. தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்
உருவ குறவந்தியைத் தீர்த்தவையின்
தீர்த்தவையின். தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்
குறவந்தி உருவான, தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்.
குறவந்தி உருவான தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்.
குறவந்தி உருவான தீர்த்தவையின் தீர்த்தவையின்.

துர்க்கை

9.

வடிபட்ட முக்குடுமி வடிவேல் திரித்திட்டு
வளை கருங்கோட்டு மோட்டு
மகிடம் கவிழ்த்துக் கடாம் கவிழ்க்கும் சிறுகண்
மால்யானை வீங்க வாங்கும்

1

துடிபட்ட கொடி நுண்ணுகப்பிற்கு உடைந்தெனச்
கடுகடைக் கனலி தூண்டும்
சுழல்கண் முடங்கு உளை மடங்கலை உகைத்து ஏறு
சூரரிப் பிணவுகாக்க

2

பிடிபட்ட மட நடைக்கு ஏக்கற்ற கூந்தல்
பிடிக்குழாம் சுற்ற ஒற்றைப்
பிறைமருப்பு உடையதொர் களிற்றினைப் பெற்று எந்தை
பிட்டுண்டு கட்டுண்டு நின்று

3

அடிபட்ட திருமேனி குழையக் குழைத்திட்ட
அணிமணிக் கிம்புரிக் கோடு
ஆகத்ததாகக் கடம்பாடவிக்குள் விளை
யாடுமொர் மடப்பிடி யையே.

4

மூன்று கூர்முனைகளைக் கொண்ட சூலாயுத்தால் வளைந்த கொம்புகளைக் கொண்டிருந்த எருமைக்கடா வடிவிலிருந்த மகிஷாசுரனைக் கொன்ற துர்க்கையே! மதநீர் மொழியும் யானையின் மத்தகம் போன்ற கொங்கைகளால் நின் துடியிடை நெகிழ்ந்து போகும்

ஊழித் தீயைப் போலச் சூழலும் கூடக் கூடிய கண்களுடன், பிடரி மயிரை உடைய சிங்கத்தின் மீது அமர்ந்து அழிக்கும் துர்க்கையே (மீனாட்சி அம்மையே) காத்தருள்க.

பெண் குட்டியானையின் நடை போன்ற மீனாட்சி அம்மையின் நடைக்கு ஈடாக மாட்டோம் என இளம் மங்கையர் ஏங்கிச் சூழ்ந்திருப்பர். பிறைச்சந்திரனைப் போன்ற வளைந்த தந்தங்களைப் பெற்ற யானை முகக் கூவுளைப் பெற்றவர் சொக்கநாதர்.

பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டவரான அந்த ஈசனின் மார்பில் அணிந்துள்ள மணி அழுந்திடக் கட்டித் தழுவிக்கூடம்பாவனம் என்னும் கூடல் மாநகரில் விளையாடும் இளம் மடப் பிடியைத் துர்க்கையே காத்தருள்க.

அசுரரை அழிக்க வல்ல துர்க்காதேவியிடம் மீனாட்சி அம்மையைக் காக்குமாறு இக்காப்புப் பாடல் வேண்டுகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

கோடு-கொம்பு; மோடு-உச்சி; மயிடம்:மகிடம்-எருமை; கடாம்-மதநீர்; துடி-உடுக்கை; நுகப்பு-இடை; உளை-பிடரி; மடங்கல்-சிங்கம்; பிணவு-பெண் விலங்கு; கிம்புரி-மார்பணி.

(9)

சப்த மாதர்கள்

10.

கடகளிறு உதவு கபாய் மிசைப் போர்த்தவள்
கவிகுவி தறுகலின் வாரியைத் தூர்த்தவள்
கடல் வயிறு எரிய ஒள் வேலினைப் பார்த்தவள்
கடிகமழ் தருமலர் தூர்முடிச் சேர்த்தவள்

1

இடிஉக அடல் அரி ஏறு உகைத்து ஆர்த்தவள்
எழுதரு முழுமறை நூலினில் கூர்த்தவள்
எயிறுகொடு உழுது எழு பாரினைப் போர்த்தவள்
எனும்இவர் எழுவர்கள் தாள் முடிச் சூட்டுதும்

2

குடமொடு குடவியர் பாணி கைக் கோத்திடு
குரவையும் அலதொர் பணா முடிச் சூட்டருள்
குதிகொள நடமிடும் ஆடலுக்கு ஏற்பவொர்
குழலிசை பழகளி பாடிடக் கேட்டுடை

3

மடலவிழ் துளப நறாவெடுத் தூற்றிட
மழகளிறு என எழு கார்முகச் சூற்புயல்
வரவரும் இளைய குமாரியைக் கோட்டெயில்
மதுரையில் வளர் கவுமாரியைக் காக்கவே

4

1. தாருகாவன முனிவர்கள், கொல்வதற்காக அனுப்பிய யானையைக் கொன்று போர்வை ஆக்கிக் கொண்டவளாகிய மகேஸ்வரி, 2. குரங்குகள் குவித்த கற்குவியலைக் கொண்டு மன்னர் வளைகுடாவில் அணை கட்டிய நாராயணி, 3. கடலின் வயிறு ஓடுங்க வேலினை ஏவிய கௌமாரி, 4. கற்பகத் தருவின் மலரை மாலையாகச் சூடி அணிந்த இந்திராணி.

5. இடியின் ஓசையும் சிதறும் படியாக முழங்கும் ஆண் சிங்கத்தின் மேல் அமர்ந்த காளி, 6. எழுதாக் கிளவியாகிய வேத நூலில் தேர்ந்த பிராமி, 7. வராகம் ஆகிக் கொம்பினால் ஏழு உலகங்களையும் பெயர்ந்து எடுத்த வராகி எனப்படும் (சப்த மாதர்) - ஏழு மாதரையும் (மீனாட்சி அம்மையை) காக்கத் தானை முடிமீது கொண்டு வணங்குவோம்.

குடக் கூத்தும்|ஆயமகளிர் ஆடும் குரவைக் கூத்தும்|படம் எடுக்கும் பாம்பின் தலைமேல் நின்று ஆடும் காளிங்க நர்த்தன ஆட்டமும்|ஆடி குழலோசைக்கு ஏற்ப வண்டுகளும்|பாட மொட்டு விரிந்த துளசி மாலையில் தேன் வழிந்தோடக் கார்கால மேகம் போன்று விளங்கும் திருமாலின்|தங்கையாகிய மதுரையின் அரசியைச் சப்த மாதர்களே காத்தருள்க.

சப்த மாதராகிய எழுவரிடம் மீனாட்சி அம்மையைக் காக்குமாறு வேண்டுவது இக்காப்புப் பாடல் கருத்தாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்

கடம்-மதம்; கபாய்-போர்வை; கவி-குரங்கு; வாரி-கடல்; அடல்-வலிமை; அரிஏறு-ஆண்சிங்கம்; எயிறு-பல்; பாணி-கை; துளபம்-துளசி; நறா-தேன்; சூற்புயல்-சூல்கொண்ட மேகம்.

எழுவர்கள் (2)

1. மகேசுவரி 2. நாராயணி, 3. கௌமாரி, 4. இந்திராணி, 5. காளி, 6. அபிராமி, 7. வராகி. (10)

முப்பத்து முவர்

அமரில் வெந்திடும் அவ் உதியர்பின்னிடுமொர்
அபயர் முன்னிடு வனத்து ஓக்க ஓடவும்
அளவும் எம்முடைய திறை இது என்ன முடி
அரசர் எண்ணிலரொர் முற்றத்து வாடவும்

அகில மன்னரவர் திசையின் மன்னரிவர்
அமரர் என்னும் உரை திக்கெட்டும் முடவும்
அமுத வெண்மதியின் மரபை உன்னி உனி
அலரி அண்ணல் முழு வெப்பத்து முழ்கவும்

குமரி பொன்னி வையை பொருரை நன்னதிகள்
குதிகொள் விண்ணதியின் மிக்குக் குலாவவும்

குவடு தென்மலையின் நிகரது இன்மை சுரர்
குடிகொள் பொன்மலை துதித்துப் பராவவும்

3

குமரர் முன்இருவர் அமரர் அன்னையிவள்
குமரி இன்னமும் எனச் சித்தர் பாடவும்
குரவை விம்ம அரமகளிர் மண்ணில் எழில்
குலவு கன்னியர்கள் கைக்குலக்க ஆடவும்

4

கமலன் முன்னிவிடும் அரச அன்னம் எழு
கடலின் அன்னமுடன் நட்புக்கை கூடவும்
கரிய செம்மலொடும் இளைய செம்மல்விடு
கருடன் மஞ்சையொடு ஓர் கட்சிக்குள் ஊடவும்

5

கடவி விண்ணரசு நடவும் வெம்முனைய
களிறு கைம்மலைசெல் கொப்பத்து வீழவும்
கனக மன்னுதட நளினி துன்னி இரு
கமல மின்னும் ஒரு பத்மத்துள் மேலவும்

6

இமயம் என்ன மனு முறைகொள் தென்னரும் எம்
இறையை நன் மருகெனப் பெற்று வாழவும்
எவர்கொல் பண்ணவர்கள் எவர்கொல் மண்ணவர்கள்
எதுகொல் பொன்உலகு எனத் தட்டு மாறவும்

7

எழில்செய் தென்மதுரை தழைய மும்முலையொடு
எழும் எம் அம்மனை வனப்புக்கொர் காவலர்
இருவர் எண்மர் பதினொருவர் பன்னிருவர்
எனும் விண்ணவர்கள் முப்பத்து மூவரே

8

பாண்டியரோடு நடந்த போரில் தோற்ற சேரரும்
அவர்களைத் தொடர்ந்து சோழரும் புறமுதுகிட்டு ஓடினர்.
திறைப் பொருளைக் கொண்டு வந்து அரண்மனை முற்றத்தில்
வைத்துக்கொண்டு பல அரசர்கள் வாடி நிற்கின்றனர்.

காத்திருப்போர் அந்த உலக அரசர், இந்த உலகத்
திசைக்காவலர், தேவர்கள் எனப் பேசிக் கொள்வது எட்டுத்
திக்கிலும் பரவுகிறது. அமுதம் பொழியும் வெண்ணிலவின்
மரபின் பெருமை தனக்கில்லாமையால் தாமரை மலரின்
தலைவன் சூரியன் வெப்பத்தில் மூழ்கி விட்டான்.

குமரி, பொன்னி எனப்படும் காவிரி, வைகை, பொருறை
எனப்படும் தாமிரபரணி போன்ற நதிகள் பொங்கி வரும் வான்
நதியாகிய கங்கையை விட வளமாகப் பாய்கின்றன. உயர்ந்த
சிகரஉடையது பொதுகை மலை என்றும் மற்றவை அதற்கு ஈடாக
என்பர். தேவர்கள் வாழும் பொன் மலையாகிய மேரு
மலையாகக் கருதி வணங்குவர்.

விநாயகர், முருகன் என்னும் பிள்ளைகள் இருவரை அன்னை மீனாட்சி ஈன்றெடுத்துள்ளாள். மேலும் தேவர்களைப் பெற்றிருந்தாலும் இப்போதும் அம்மையைச் சித்தர்கள் குமரி என்றே பாடுகின்றனர் - தேவருலகக் குரவைப் பாடல் எங்கும் கேட்க, மண்ணுலக மகளிர் கைகோர்த்து ஆடுகின்றனர்.

தாமரை மலரில் இருக்கும் நான்முகனின் அன்னமும் பூவுலக ஏழு கடல்களிலும் வாழும் அன்னங்களும் நட்புடன் பழகுகின்றன. திருமாலின் கருடப் பறவையும் முருகப் பெருமானின் மயிலும் ஒரு கூட்டில் விளையாடுகின்றன.

இந்திரனின் போரில் பங்குபெறும் நீண்ட துதிக்கையை உடைய ஐராவதம் என்னும் மலை போன்ற யானை மற்றைய யானைக்களைப் பிடிக்க வெட்டிய சூழியில் விழுந்துவிட்டது. பொற்றாமரை பூத்த குளத்தில் செந்தாமரையில் வளரும் திருமகளும் வெண் தாமரையில் வாழும் கலைமகளும் ஒரே மலரில் வாழ்கின்றனர்.

இமயமலை அரசனாகிய இமவானைப் போன்றே தென்னக அரசர்களாகிய பாண்டியரும் இறைவனை நல்ல மருமகனாகவே பெற்று வாழ்கின்றனர். விண்ணவர் யார்? மண்ணுலகத்தவர் யார்? விண்ணுலகம் எது? மண்ணுலகம் எது? எனத் தடுமாறும்படி சமநிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு தேவருலகு போன்ற அழகிய தென் மதுரை செழித்து வளர்ந்திட மூன்று கொங்கைகளுடன் பிறந்திட்ட எம் மீனாட்சி அம்மையைக் காப்பவர்கள் அசுவினி தேவர் இருவர், வசுக்கள் எண்மர், உருத்திரர் பதினொருவர், சூரியர் பன்னிருவர் என முப்பத்து மூவர் ஆவார்.

19.

பரிமளம் ஊறிய உச்சியின்முச்சி
பதிந்தாடச் சுடர்பொன்
பட்டமுடன் சிறுகட்டியும் வெயிலொடு
பனிவெண் நிலவாடத்

திருநுதல் மீதெழு குறுவெயர் வாடத்
தெய்வ மணம் கமழும்
திருமேனியின் முழுமரகத ஒளிஎண்
திக்கும் விரிந்தாடக்

கருவிளை நாறு குதம்பை ததும்பிய
காது தழைந்து ஆடக்
கதிர்வெண் முறுவல் அரும்ப மலர்ந்திடு
கமலத் திருமுக நின்

அருள் விழியொடும் வளர் கருணை பொழிந்திட
ஆடுக செங்கீரை
அவனி தழைத்திட மவுலி புனைந்தவள்
ஆடுக செங்கீரை

நல்ல மணம் பெருகிப் பரவும் அழகுடன் வாரி முடிக்கப்பட்ட தலையின் உச்சிக் கொண்டை ஆடுகின்றது. பொன்னால் அமைந்த பட்டமும் நெற்றிச் சுட்டியும் கதிரவனின் இளவெயில் போலவும் சந்திரனின் தண்ணொளி போலவும் ஒளிர்கின்றன.

அழகிய நெற்றியில் சிறு சிறு வியர்வைத் துளிகள் அரும்பிப் படர்ந்துள்ளன. தெய்வீக மணம் கமழும் அழகிய திருமேனியிலிருந்து ஒளிரும் மரகதம் போன்ற பச்சை ஒளி எட்டுத் திசைகளிலும் படர்ந்து வீசுகின்றது.

நீலோற்பல மலரின் மணம் கமழும் காதுகளில் அணியப்பட்டுள்ள குதம்பை என்னும் காதணி அசைந்தாடுகின்றது ஒளி நிறைந்த இளநகையுடன் தாமரையாகிய திருமுகம் பொலிவு பெற்று விளங்குகிறது.

இத்தகு பொலிவோடு அருள்பொழியும் விழியுடைய மீனாட்சி அம்மையே! கருணை மழை பொழிந்து செங்கீரை ஆடி அருள்வாய்! உலகம் தழைக்க முடி சூடி ஆளும் நீ மண்டியிட்டிடுச் செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

மீனாட்சி அம்மை அணிந்துள்ள அணிகலன்களின் அழகும் திருமேனி அழகும் மீண்டும் இந்தப் பாடலிலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற் பொருள்

பரிமளம்-நறுமணம்; முச்சி-உச்சந்தலைக் கொண்டை, பட்டம்; சுட்டி-நெற்றி அணிகள்; குதம்பை-காதணி; கமலம்-தாமரை.

20

குருமணி வெயில்விட மரகத நிழல்விரி
குன்றே நின்றாதும்
குழல்இசை பழகிய மழைமுகில் எழஎழு
கொம்பே வெம்பாசம்

மருவிய பிணிகெட மலைதரும் அருமை
மருந்தே சந்தானம்
வளர்புவனமும் உணர்வரும் அருமறையின்
வரம்பே செம்போதில்

கருணையில் முழுகிய கயல்திரி பசிய
கரும்பே வெண்ணோதிக்
கலைமதி மரபிலொர் இளமதி எனவளர்
குன்றே என்றோதும்

(8)

1

2

3

திருமகள் கலைமகள் தலைமகள் மலைமகள்
செங்கோ செங்கீரை
தெளிதமிழ் மதுரையில் வளருமொர் இளமயில்
செங்கோ செங்கீரை.

4

பல்வகை மணிகள் ஒளியைப் பரப்புகின்ற மரசுத்தின் ஒளி
விளங்கும் பச்சை மலையே! குழலிசையை எழுப்பும் கார்மேக
வண்ணனாகிய திருமாலுக்குப் பின் பிறந்த பூங்கொடியே!

பிறப்பின் காரணமாகத் தோன்றும் பாச நோயைப் போக்க
மாமலையில் தோன்றிய மாமருந்தே! அரிசந்தானம் என்னும்
கற்பகத்தரு வளரும் மேலுலகத் தேவராலும் உணரமுடியாத
அருமறைப் பொருளே!

கருணையின் ஒளியாகச் செம்முக மலரில் கயல்மீன் என
விளங்கும் வளமிக்க கரும்பே! ஒளியை உமிழும் சந்திரகுலத்தில்
தோன்றிய இளநிலா போல வளரும் இளமையான
மான்சுட்டியே!

இவ்வாறு திருமாலின் தேவியாகிய திருமகளும்
நான்முகனின் தேவியாகிய கலைமகளும் போற்றிப் புகழும்
ஈசனின் தேவியாகிய மலைமகளே! செங்கீரை ஆடி
அருள்வாயாக! தெளிவான செந்தமிழ் வளரும் மதுரையில்
வாழும் இளமயிலே! மண்டியிட்டுச் செங்கீரை ஆடி
அருள்வாயாக!

வைணவ சமய முழுமுதற் கடவுளாகிய திருமாலின் தங்கை
சிவபெருமானின் தேவி பார்வதி என்பது இப்பாடலில்
குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற் பொருள்

குரு-நிறம்; முகில்-மேகம்; மருவிய-பொருந்திய; பிணி-
நோய்; கலைமகள்-சரசுவதி; மலைமகள்-பார்வதி.

(9)

21

சங்கு கிடந்த தடங்கை நெடும் புயல்
தங்காய் பங்காய் ஓர்
தமனிய மலைபடர் கொடியென வடிவு
தழைந்தாய் எந்தாய் என்று

1

அங்கண் நெடும் புவனங்கள் தொழுந்தொறும்
அஞ்சேல் என்றோதும்
அபயமும் வரதமும் உபயமும் உடைய
அணங்கே வெங்கோபக்

2

கங்குல் மதகயம் மங்குல் அடங்க
விடும் காமன் சேமக்
கயல்குடி புகும்ஒரு துகிலிகை என நின
கண்போலும் சாயல்

செங்கயல்தங்கு பொலன்கொடி மின்கொடி
செங்கோ செங்கீரை
தெளிதமிழ் மதுரையில் வளருமொர் இளமயில்
செங்கோ செங்கீரை

பாஞ்ச சன்யம் என்னும் ஒப்பற்ற சங்கைத் தன் நீண்ட
நெடிய திருக்கரத்தில் தாங்கி இருக்கும் திருமாலின் தங்கையே!
ஈசனாகிய பொன்மலையில் ஒரு பாகமெனப் படர்ந்து
தழைத்துள்ள பசுங்கொடியே!

எம்மைக் காக்கும் தாயே! என்று பரந்து விரிந்துள்ள இந்தப்
பாரிலுள்ளோர் வணங்கும்போது அஞ்சேல்! என்று அபயம்
அளித்து, வரம் தந்து நன்மை பயக்கும் ஆரணங்கே!

கடுமையான கிரணத்துடன் இரவுப் பொழுதாகிய
யானையை வானவீதி எங்கும் ஏவி விடுபவன் காமனாகிய
மன்மதனின் செங்கயல்மீன் குடியிருக்கும் பொன் கொடி
அனைய மின்கொடியே! செங்கீரை ஆடி அருள்வாய்!
தெளிவான செந்தமிழ் வளரும் மதுரையில் வாழும் இளமயிலே!
மண்டியிட்டுச் செங்கீரை ஆடி அருள்வாயாக!

29.

அமரார்க்கு அதிபதி வெளிறக் களிறெதிர்
பிளிறக் குளிறியிடா
அண்டமிசைப் பொலிகொண்டல் உகைத்திடும்
அமரில் தமரினொடும்

கமரிற் கவிழ்தரு திசையில் தலைவர்கள்
மலையில் சிறகரியும்
கடவுள் படையொடு பிறகிட்டு உடைவது
கண்டு முகம் குளிராப்

பமரத் தருமலர் மிலையப் படுமுடி
தொலையக் கொடுமுடி தாழ்
பைம்பொன் தடவரை திரியக் கடல்வயிறு
ளரியப் படைதிரியார்

சமரில் பொருதிரு மகனைத் தருமயில்
தாலோ தாலேலோ
சங்கம் வளர்ந்திட நின்ற பொலன் கொடி
தாலோ தாலேலோ

தேவேந்திரனின் வெண்மையான ஐராவதம் எனும் யானையின் பிளிறலுக்கு எதிர்முழக்கம் செய்கின்ற அண்டத்து உச்சியில் உள்ள மேகங்களைச் செலுத்தி இந்திரன் போர் செய்தான். அப்போரில் இந்திரனும் அவனை யொத்த திசை நாயகத் தேவர்களும் வெடிப்புகளில் கவிழ்கிறார்கள். மலைச் சிறகுகளை அரியும் வச்சிரப்படையுடன் அவர்கள் தோற்று ஓடுவது கண்டு முகம் மலர்கின்ற அம்மையே!

வண்டுகள் மொய்க்கும் கற்பக மாலை சூடப்பட்டுள்ள முடி கெட்டு அழிகிறது. பொன்னாலான உயர்ந்த மலையும் நிலை குலைந்து அழிகின்றது. விடுத்த வேற்படையால் கடல் நீரும் வற்றி வறண்டது.

இவ்வாறு அமரருலகில் நடந்த போரில் உக்கிர குமார பாண்டியனுக்கு வெற்றி வாகை சூட்டியவளே! அப்பாண்டியனைப் பெற்ற மயில் அனையளே! தாலோ தாலேலோ! மதுரையில் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த பொற்கொடியே! தாலோ தாலேலோ!

30.

முதுசொல் புலவர் தெளித்த பசுந்தமிழ்
நூல்பாழ் போகாமே
முளரிக்கடவுள் படைத்த வசந்தரை
கீழ்மேல் ஆகாமே

1

அதிரப் பொருது கலிப் பகைஞன் தமிழ்
நீர்நாடு ஆளாமே
அகிலத்து உயிர்கள் அயர்த்தும் அறங்கடை
நீள்நீர் தோயாமே

2

சிதைவற்று அரசியல் நல் தருமம் குடி
போய் மாய்வு ஆகாமே
செழியர்க்கு அபயரும் ஒப்பென நின்றுண
ராதார் ஒதாமே

3

மதுரைப் பதி தழையத் தழையும் கொடி
தாலோ தாலேலோ
மலையத்துவசன் வளர்த்த பசுங்கிளி
தாலோ தாலேலோ.

4

காலங்காலமாகத் தோன்றிய தமிழ் நூல்கள் பாழாகி
அழிந்து போகாமல் இருக்கவும் தாமரை மலரில் எழுந்தருளி
இருக்கும் நான்முகனாகிய படைப்புக் கடவுள் படைத்த
இவ்வுலகம் கீழ் மேலாக மாறாமல் இருக்கவும்,

வாழ்க்கையே அதிரச் செய்திடும் கலிப் பகையாகிய வறுமை
தமிழ் ஆளும் பாண்டிய நாட்டைப் பற்றிக் கொள்ளாதிருக்கவும்
உலகத்து உயிரினங்கள் மறந்தும் தீவினை என்னும் அறமல்லாக்
காரியங்களைச் செய்து பாவக்கடலில் விழாமல் இருக்கவும்,

அரசியல் நெறி முறைகளும் அறச் செயல்களும் அழிவு
படாமல் இருக்கவும் பாண்டியர்க்கு இணையானவர் அபயர்
எனப்படும் சோழர் எனக் கூறாது இருக்கவும்,

மாமதுரை செழித்து விளங்கத் தழைத்திருக்கும் கொடியே!
தாலோ தாலேலோ! மலையத்துவச பாண்டியன் வளர்த்த
பசுங்கிளியே! தாலோ தாலேலோ!

தகரக் கரிய குழல் சிறு பெண்பிளை
நீயோ தூயோன் வாழ்
சயிலத்து எயிலை வளைப்பவள் என்று எதிர்
சீரா வீறுஓதா

1

நிகரட்டு அமர்செய் கணத்தவர் நந்தி
பிரானோடே ஓடா
நிலைகெட்டு உலையஉடற்ற உடைத்ததொர்
ஆன்ஏறு ஆகாமே

2

சிகரப் பொதியதிசைத் தவழும் சிறு
தேர்மேலே போய் ஓர்
சிவனைப் பொருத சமர்த்தன் உகந்து அருள்
சேல்போல் மாயாமே

3

மகரத் துவசம் உயர்த்த பொலன் கொடி
தாலோ தாலேலோ
மலயத்துவசன் வளர்த்த பசங்கிளி
தாலோ தாலேலோ

4

நறுமணப் பொருள்கள் கலந்த வாசனைத் தைலம் பூசிய
சிறு பெண் பிள்ளையே! நீ தூயவராம் கைலாய மலையில்
வாழும் ஈசனுடன் போரிடுவேன் என்று சீற்றமுடன் எழுந்தாய்.

உன்னுடன் போரிடுவதற்காக எதிரே வந்த பூத கணங்களும்
நந்தி தேவரும் போரிட்டு நிலை தடுமாறி வருந்தினர். அதனால்
இடபக் கொடி முறிந்தது.

அவ்வாறு அழிந்திடாத மீன் கொடி உனது கொடி பொதிகை
மலையில் தோன்றும் தென்றலைத் தேராகக் கொண்டிருப்பவன்
மன்மதன். உயிர்களிடத்துக் காதலை ஊற்றெடுக்க வைக்கும்
அவனுடைய மீன் கொடியும் அழிந்தது.

ஆயினும் உன் மகரமீன் கொடி அவ்வாறு அழியாமல் எப்போதும்
உயர்ந்திருக்க வெற்றி கொண்ட மீனாட்சியே! தாலோ தாலேலோ!
மலயத்துவச பாண்டியன் வளர்த்த பசங்கிளியே! தாலோ தாலேலோ!

39.

சென்றிடு வாளிகள் கூளிகள் காளிகள்
ஞாளியில் ஆளிஎனச்
செருமலை செம்மலை முதலியார் சிந்தச்
சிந்திட நந்திபிரான்

நின்றிலன் ஓடலும் முன் அழகும் அவன்
பின்னழகும் காணா
நிலவு விரிந்திடு குறுநகை கொண்டு
நெடுங் கயிலைக் கிரியின்

முன்றினில் ஆடல்மறந்து அமராடியொர்
மூரிச்சிலை குனியா
மூரி புருவச் சிலை கடை குனியச் சில
முளரிக் கணை தொட்டுக்

குன்ற விலாளியை வென்ற தடாதகை
கொட்டுக சப்பாணி
குடை நிழலில் புவி மகளை வளர்த்தவள்
கொட்டுக சப்பாணி

4

மீனாட்சி அம்மையே! வானுலகத்தில் நடைபெற்ற போரில் நீ எய்த அம்புகள், எதிர்த்துப் போரிட வந்த பூதகணங்கள், காளிகள், நாயை வாகனமாகக் கொண்டு சிங்கமென வந்த பைரவர் என அனைவரையும் சிதறி ஓடச் செய்தன.

அவர்களைத் தொடர்ந்து போரிட வந்த நந்திதேவரும் புறமுதுகு காட்டி ஓடினார். அவர் போரிட வந்த போது இருந்த தோற்றப் பொலிவையும் தப்பி ஓடும்போது இருந்த தளர்ச்சியையும் கண்ட உனக்கு நிலவொளி போல இளநகை தோன்றியது.

உயர்ந்தோங்கிய கைலாய மலையில் ஆடல் புரிவதை மறந்து சிவபெருமானுடன் போரிடப் புறப்பட்டாய்! நெற்றிப் புருவமான வில்லை வளைத்தாய்; தாமரை மலர் போன்ற விழி அம்பை எய்தாய். மேரு மலையை வில்லாக்கி முப்புரம் எரித்த சிவபெருமனையே வெற்றி கொண்டாய்.

முழுமுதற் கடவுளையே வெற்றி கண்ட தடாதகை பிராட்டியே! சப்பாணி கொட்டி அருள்வாயாக! உலகத்தை ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு நிலமகளைக் காத்து வளர்ப்பவளே! சப்பாணி கொட்டி அருள்வாயாக!

வானுலகத்திலுள்ள அனைத்துத் தெய்வங்களையும் வெல்லும் ஆற்றல் படைத்த மீனாட்சி அம்மையின் பெருமை இப்பாடலிலும் பேசப்படுகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

கூளிகள்-பூதகணங்கள்; ஞானி-நாய்; ஆளி-சிங்கம்; செரு-போர்; செம்மல்-தலைவன்; முன்றில்-முற்றம்; சிலை-வில்; முளரி-தாமரை; கணை-அம்பு; குன்ற விலாளி-மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமான்.

(8)

40.

ஒழுகிய கருணை உவட்டெழ
வைத்த அருட் பார்வைக்கு
உளநெகிழ அடியார் பவக் கடல்
வற்ற அலைத்தோடிக்

1

குழையொடு பொருது கொலைக்கணை
யைப் பிணையச் சீறிக்

குமிழொடு பழகி மதர்த்த
கயற்கண் மடப்பாவாய்

தழைகெழு பொழிலின் முசுக்கலை
மைப் புயலில் பாயத்
தவழிள மதிகலை நெக்குஉகு
புத்தமுதத் தோடே

மழைபொழி இமய மயில்பெடை
கொட்டுக சப்பாணி
மதுரையில் வளரு மடப்பிடி
கொட்டுக சப்பாணி

உன்னுடைய அருள் விழிப் பார்வையால் பெருக்கெடுத்து
ஓடும் கருணையில் நனைந்து அடியவர்கள் மனம்உருகி மகிழ்ச்சி
அடைகின்றனர். பிறவிப் பெருங்கடல் வற்றிப் போனதால்
துன்பம் வாழ்கின்றனர்.

உன் குழையணிந்த காதோடு கண்களும் மோத நெருங்கி
உள்ளன. உன் கண்கள் கூர்மையான அம்பைப் போன்றன.
மருளும் பெண்மானைப் போன்றன. குமிழும் பூவைப்
போலிருக்கும் மூக்கோடு நெருங்கி இருக்கும் கயல் போலும்
கண்களை உடைய இளமை தவழும் பாவையே!

தழை வளர்ந்து செழித்துள்ள சோலையில் வாழும் ஆண்
குரங்குகள் மேக மண்டலத்தில் தாவிக் குதிக்கின்றன. தவழ்ந்து
செல்கின்ற இளமதியின் கலைகள் நெகிழ்கின்றன.

நிலவின் புதியதான அமுதத்தோடு மழை பொழியும் இய
மலைக்குரிய பெண்மயிலே! சப்பாணி கொட்டி அருள்வாயாக!
மதுரையில் வாழும் பெண்யானை அனையளே! சப்பாணி
கொட்டி அருள்வாயாக!

மீனாட்சி அம்மை அடியவர்பால் கொண்டுள்ள கருணையும்
முகப் பொலிவுகளும் இந்தப் பாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அருஞ்சொற் பொருள்

உவட்டெழ-பெருக்கெடுக்க; பவம்-பிறவி; குழை-காதணி;
கணை-அம்பு; மதர்ப்பு-செழுமை; முசுக்கலை-ஆண்குரங்கு

41.

செழு மறை தெளிய வடித்த
தமிழ்ப் பதிகத்தோடே
திருவருளமுது குழைத்து
விடுத்த முலைப் பாலால்

கழுமல மதலை வயிற்றை
நிரப்பி மயில் சேயைக்

களிறொடும் வளர வளர்த்த
அருட் செவிலித் தாயே

குழலிசை பழகி முழுப் பிர
சத்தி ரசத்தோடே 2

குதிகொளு நறிய கனிச் சுவை
நெக்க பெருக்கே போல்

மழலையின் அமுதுகு சொற்கிளி
கொட்டுக சப்பாணி 3

மதுரையில் வளரு மடப்பிடி
கொட்டுக சப்பாணி 4

செழுமையான திருமறைகளின் பிழிவாகக் கருதப்படுபவை தமிழ்ப் பதிகங்கள். அவற்றோடு திருவருள் அமுது என்னும் அம்மையின் ஞானப்பாலும் சேர்ந்து,

கழுமலம் எனப்படும் சீர்காழியில் அவதரித்த திருஞான சம்பந்தர் எனப்படும் குழந்தையின் வயிற்றில் நிறைந்துள்ளது. ஞானசம்பந்தரோடு மயிலை வாகனமாகக் கொண்ட முருகப் பெருமானையும் யானை முகனையும் வளர்த்த செவிலித்தாயே!

செவிக்கு இனிமைதரும் குழலோசையில் கலந்து சுவை மிக்க தேனுடன் கலந்த பழச் சுவையின் பெருக்கைப் போல,

மழலையில் அமுதமொழி பேசும் பச்சைப் பசுங்கிளியே!
சப்பாணி கொட்டி அருள்வாயாக! மதுரையில் வளரும்
பெண்யானை அனையளே! சப்பாணி கொட்டி அருள்வாயாக!

49.

சங்கோலிடும் கடல் தானைக்கு வெந்திடு
தராபதிகள் முன்றில் தூர்த்த
தமனியக் குப்பையும் திசைமுதல்வர் தடமுடித்
தாமமும் தலைமயங்கக்

(7)

1

கொங்கோலிடும் கைக் கொடுங்கோலொடும் திரி
குறும்பன் கொடிச் சுறவுநின்
கொற்றப் பதாகைக் குழாத்தினொடும் இரசதக்
குன்றினும் சென்றுலாவப்

2

பொங்கோல வேலைப்புறத்தினொடு அகத்தின் நிமிர்
போராழி பரிதி இரதப்
பொங்காழி மற்றுஅப் பொருப்பாழியில் திரி
புலம்பைப் புலம்புசெய்யச்

3

செங்கோல் திருத்திய முடிச்செழியர் கோமகள்
திருப்பவள முத்தம் அருளே
சேல்வைத்த ஒண்கொடியை வலம்வைத்த பெண்கொடி
திருப்பவள முத்தம் அருளே

4

சங்குகள் ஒலிக்கும் கடல் போன்ற படைகளைக் கண்ட
மாற்று நாட்டு மன்னர்கள் கொண்டு வந்து கொட்டி
பொற்குவியல் முற்றத்தில் நிறைந்துள்ளது. திசைக் காவலர்களின்
முடியில் அணிந்த மாலைகளும் பொற்குவியலில் கலந்துள்ளன.

மணம் வீசும் ஐவகை மலர் அம்புகளைப் பெற்றுள்ள
மன்மதன் உயர்த்திய கொடியிலுள்ள சுறாமீன், உன்
கொடியிலுள்ள மீனுடன் கைலாயம் வரை சென்று உலவுகின்றது.

பேரொலி உள்ள சூரியனின் தேர்ச் சக்கரத்துடம்
அம்மையின் ஆணைச்சக்கரமும் சேர்ந்து கடலிலும் நிலத்திலும்
செல்கின்றது. இதனால் சக்கரவாளக்கிரியில் திரியும்
தேர்ச்சக்கரம் தனிமை நீங்கியது.

இவ்வாறு எல்லாத் திசைகளிலும் முடி ஆட்சி செய்து
செங்கோல் செலுத்தும் பாண்டியரின் செல்வத் திருமகளை
முத்தம் தந்து அருள்வாய்! மீன் பொறித்த வெற்றிக் கொடியை
பெற்றிருக்கும் பெண் கொடியே! உன் பவழம் போன்ற அழகில்
வாயால் முத்தம் தந்து அருள்வாய்!

பாண்டியரின் போராற்றலும் மீன் கொடியின் ஆளுமையும்
இப்பாடலில் விளக்கப்பட்டிருப்பதை அறியலாம்.

அருஞ்சொற் பொருள்

தானை-படை; தராபதி-அரசர்; தமனியம்-பொக்
இரசதம்-வெள்ளி; பேராழி-ஆணை சக்கரம்; பரிதி-
சூரியன்; செழியர்-பாண்டியர்.

கைக் கொடுங் லொடும் திரி (2)

காம உணர்வு கிளர்ந்து எழ மன்மதன் விடும் பாணம் ஜீத்
வகை மலர்களால் ஆனது.

50.

பருவரை முதுபல அடியினில் நெடுநிலம்
நெக்க குடக் கனியில்
படுநறை படுநிறை கடம்உடை படுவ
கடுப்ப உவட்டு எழவும்

விரிதலை முதலொடு விளைபுலம் உலைய
உழக்கிய முட்கறவின்
விசையினில் வழிநறை மிடறொடி கழுகின்
விழுக்கலை நெக்குகவும்

கனையெறி புணரியின் இருமடி பெருகு
தடத்து மடுத்த கடக்
களிரொடு பிளிறிட இகலிய முகிலின்
இரட்டி இரட்டியமும்

முரசதிர் கடிநகர் மதுரையில் வளர்கிளி
முத்தம் அளித்தருளே
முழுதுலகு உடையதொர் கவுரியர் குலமணி
முத்தம் அளித்தருளே.

3

4

பெருத்த தூர் பாகத்தை உடைய முதுமையான
பலாமரத்தின் வேர்ப் பகுதியில் பிளவு ஏற்பட்டுக் குடம் போன்ற
பெரிய பலாப்பழம் வெளிப்படுகின்றது. உடைந்த மதுக்
குடத்திலிருந்து பூமியில் ஓடும் கள்ளைப் போலப்
பலாப்பழத்திலிருந்து தேன் வழிகின்றது.

விளைந்து விரிந்த தலையுடன் கூடிய நெல் தட்டை
கறாமீன் வேகமாகப் பாய்வதால் நிலத்தில் படிகின்றது. மேலும்
பலாப் பழத்தினின்றும் வழிந்தோடும் தேன் கமுக மரத்தைத்
தாக்குவதால் குலை சரிந்து விழுகின்றது.

அலைமோதும் கடலின் இருமடங்கும் பெருகுகின்ற
நீர்நிலையில் நீர் குடித்த யானையின் பிளிறல் ஒலியோடு மேகத்தின்
முழக்கமும் சேர்ந்து மும்முரசங்கள் முழங்குவது போல் உள்ளது.

முரசுடன் காவல் மிக்க மதுரை மாநகரில் வளர்கின்ற
கிளியே! முத்தம் தந்து அருள்வாய்! உலகம் முழுவதையும் ஆளும்
பாண்டியரின் குலமணியே! முத்தம் தந்து அருள்வாய்!

பாண்டிய நாட்டின் குறிஞ்சி நிலம், மருத நிலம், நெய்தல்
நிலம் என்னும் மூவகை நிலங்களின் வளத்தை இப்பாடல்
விளக்குகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

பரு-பெருத்த; வரை-அடிமரம்; கடம்-குடம்; மிடறு-
கழுத்து; புணரி-கடல்; மும்முரசு-போர்முரசு, வெற்றி முரசு,
மங்கல முரசு; கவுரியர்-பாண்டியர்.

(9)

51

புதைஇருள் கிழிதர எழுதரு பரிதி
வளைத்த கடல் புலியில்
பொதுவற அடிமை செய்திடு வழி அடியர்
பொருட்டலர் வட்டணையில்

1

ததைமலர் பொதுளிய களி அளி குமிறு
குழல் திரு வைத்த வளச்
சத்தள முளரியின் வனிதையை உதவு
கடைக்கண் மடப்பிட்யே

பதுமமொடு ஒழுகு ஒளிவளையும் நின்நளின
முகத்தும் மிடற்றும் உறப்
பனிமதியொடு சுவை அமுதம் நுதலொடு
சொற் குதலைக் கண் நிறீஇ

முதுதமிழ் உததியில்வரும் ஒருதிருமகள்
முத்தம் அளித்தருளே
முழுதுலகு உடையதொர் கவுரியர் குலமணி
முத்தம் அளித்தருளே.

உலகை மறைத்து மண்டிக் கிடந்த இருளை நீக்க
உதித்தெழும் கதிரவன் ஒளியைப் பரப்புகின்றது. பொதுவாக
அல்லாமல் வழிவழியாகத் தொண்டு செய்பவர்களுக்கு உதவும்
பொருட்டாக,

செந்தாமரை மலரில் எழுந்தருளி இருக்கும் வண்டுகள்
தேனுண்டும் மலர்களைச் சூடியுள்ள கூந்தலை உடைய திருமகள்,
நூறு இதழ்களைக் கொண்ட வெண் தாமரையில்
எழுந்தருளியுள்ள கலைமகள் என்னும் இருவரும் உதவக்
கடைக்கண் காட்டிய இளம் பெண் யானையே!

குபேரப் பட்டினத்திலுள்ள பதுமநிதியையும் சங்கநிதியையும்
தாமரை போன்ற முகத்திலும் கழுத்திலும் தாங்கினாய்.

குளிர்ந்த நிலவின் அமுதம் பரவிய கலையை நெற்றியில்
கொண்டாய். மிகத் தொன்மையான தமிழ்க் கடலில் தோன்றிய
திருமகளே! முத்தம் தந்து அருள்வாய்! உலகம் முழுவதையும்
ஆளும் பாண்டியரின் குலமணியே! முத்தம் தந்து அருள்வாய்!

மணப் பந்தலில் காணப்படும் அலங்காரத்தைப் போலப் பாண்டி நாட்டின் மருத நில வளம் இருப்பதை இப்பாடல் விளக்குகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

கண்ணம்-பூந்துகள்; தோடு-புறஇதழ்; ஓகை-விருப்பம்; நாற்றி-தொங்கவிட்டு; பண்ணை-மருதநிலம்.

59.

தகரக் குழலின் நறையும் நறை (7)
தருதீம் புகையும் திசைக்களிற்றின்
தடக்கை நாசிப் புழை மடுப்பத்
தளரும் சிறுநுண் மருங்குல் பெரும் 1

சிகரக் களபப் பொம்மல் முலைத்
தெய்வ மகளிர் புடை இரட்டும்
செங்கைக் கவரி முகந்தெறியும்
சிறு காற்கு ஓசிந்து குடிவாங்க 2

முகரக் களி வண்டு அடை கிடக்கும்
முளரிக் கொடிக்கும் கலைக் கொடிக்கும்
முருந்து முறுவல் விருந்திடு புன்
மூரல் நெடு வெண்நிலவு எறிப்ப 3

மகரக் கருங்கண் செங்கனிவாய்
மடமான் கன்று வருகவே
மலயத் துவசன் பெற்ற பெரு
வாழ்வே வருக வருகவே. 4

நின் கூந்தலுக்குத் தேய்க்கும் தகரமாகிய மணச் சாந்தின் மணமும் சேர்ந்து திக்கு யானைகளின் துதிக்கைத் துவாரங்களில் புகும்.

நறுமணச் சாந்து பூசப்பட்ட பருத்த கொங்கைகளை உடைய மகளிர் வெண் சாமரம் வீசும்போது எழும் சிறு காற்றால் உன்னுடைய சிற்றிடை தள்ளாடும்.

ஒலியை எழுப்பும் வண்டுகள் அடை கிடக்கின்ற தாமரையில் வாழும் கொடி அனைய திருமகளுக்கும் கலையை ஆராயும் கலை வாணிக்கும் மயில் இறகின் அடியை ஒத்த பற்களிலிருந்து நீ சிறு நகையாகிய ஒளியை வீசுகிராய்.

மகரமீன் போன்ற கரிய கண்களையும் கோவைப் பழம் போன்ற சிவந்த வாயினையும் உடைய இளம் மான் கன்றே! வருக! மலையத்துவச பாண்டியன் பெற்ற பெருவாழ்வே வருக! வருகவே!

தொடுக்கும் கடவுள் பழம் பாடல்
 தொடையின் பயனே நறை பழுத்த
 துறை தீந் தமிழின் ஒழுகு நறுஞ்
 சுவையே அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்து

(8)

எடுக்கும் தொழும்பர் உளக் கோயிற்கு
 ஏற்றும் விளக்கே வளர் சிமய
 இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
 இளமென் பிடியே எறி தரங்கம்

1

உடுக்கும் புவனம் கடந்து நின்ற
 ஒருவன் திரு உள்ளத்தில் அழகு
 ஒழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
 உயிர் ஓவியமே மதுகரம் வாய்

3

மடுக்கும் குழல் காடேந்தும் இள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
 மலையத் துவசன் பெற்ற பெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே.

4

தொடுக்கப்படும் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பழம்
 பாமாலை ஆகிய வேதத்தின் பொருள் ஆனவளே! மணம் மிக்க
 இனிய துறைகள் உள்ள தமிழின் ஒழுகும் இனிய சுவை ஆனவளே!

ஆணவம் என்னும் கிழங்கைத் தோண்டி எறிந்த
 அடியவரின் மனம் என்னும் கோயிலில் ஏற்றப்படும் விளக்கே!
 வளரும் சிகரங்களைப் பெற்றுள்ள இமயமலையில் விளையாடும்
 இளமை பொருந்திய பெண் யானையே!

அலைகள் வீசும் கடலை ஆடையாகக் கொண்ட பூமிக்கு
 அப்பாற்பட்டு ஒப்பற்று விளங்கும் சிவபெருமான் தம் உள்ளத்தில்
 அழகு பொங்க எழுதிப் பார்க்கும் உயிர் ஓவியமே!

வண்டுகள் தேன் உண்ணும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தற்
காட்டுக்கு உரிய இள வஞ்சிக் கொடியே! வருக. மலையத்துவச
பாண்டியன் பெற்ற பெருவாழ்வே வருக! வருகவே!

தமிழே மீனாட்சி அம்மையாக உருவகப்படுத்தப்பட்டு,
சிவபெருமானின் உள்ளம் நிறைந்தவளாக அம்மையை
இப்பாடல் புகழ்கின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

தொடை-மாலை; நறை-தேன்; அகந்தை-ஆணவம்;
தொழும்பர்-அடியவர்; சிமயம்-உச்சி; பொருப்பு-மலை;
தரங்கம்-அலை; புவனம்-பூமி மதுகரம்-ஆணவண்டு; குழல்-
கூந்தல்.

61

பெருந்தேன் இறைக்கும் நறைக் கூந்தல்
பிடியே வருக முழுஞானப்
பெருக்கே வருக பிறை மௌலிப்
பெம்மான் முக்கண் சுடர்க்கிடுநல் (9) 1

விருந்தே வருக மும்முதற்கும்
வித்தேவருக வித்தின்றி
விளைக்கும் பரமா னந்தத்தின்
விளைவே வருக பழமறையின் 2

குருந்தே வருக அருள் பழுத்த
கொம்பே வருக திருக் கடைக்கண்
கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்
குடைவார் பிறவிப் பெரும் பிணிக்கோர் 3

மருந்தே வருக பசங் குதலை
மழலைக் கிளியே வருகவே
மலையத்துவசன் பெற்ற பெரு
வாழ்வே வருக வருகவே. 4

தேன் நிறைந்த மணமிக்க மலர்களைச் சூடிய கூந்தலை
உடைய பெண் யானையே வருகவே! முழுமை பெற்ற அறிவின்
பெருக்கமே வருகவே! பிறைநிலவைச் சூடிய பரம்பொருளின்
மூன்று கண்களுக்கும் விருந்தானவளே வருகவே!

அரன், அரி, அயன் என்னும் அழித்தல், காத்தல், ஆக்கல்
என்னும் மும்முர்த்திகளுக்கும் முதல் ஆனவளே வருகவே!
வித்தில்லாமல் விளைந்த பரமானந்த விளைவே வருகவே!

வருகைப் பருவம் 105

பழமையான வேதங்களின் தோற்றமே வருகவே! அருள்
கனிந்த கொடியே வருகவே! அடியவரின் பிறவித் துன்பத்தைக்
கடைக் கண்பார்வையால் போக்கும் மாமருந்தே வருகவே!

இளங்குழவியாக மழலை பேசும் இளங்கிளியே வருகவே!
மலையத்துவச பாண்டியன் பெற்ற பெருவாழ்வே வருக! வருகவே!

69.

துளி தூங்கு தெள்ளமுத வெள்ளருவிபொழியும் நின்
தொன்மாபு தழையவந்து
தோன்றிடும் கௌரியர் குலக்கொழுந்தைக் கண்டு
துணை விழியும் மனமும் நின்று

1

களிதூங்க அளவளாய் வாழாமல் உண்ணமுது
கலையொடும் இழந்து வெறு மண்
கலத்திடு புதுக்கூழினுக்கு இரவு பூண்டொரு
களங்கம் வைத்தாய் இதுவலால்

2

ஒளிதூங்கு தெளிவிகம்பினில் நின்னொடு ஒத்தவன்
ஒருத்தன் கரத்தின் வாரி
உண்டுஒதுக்கிய மிச்சில் நள்ளிருளில் அள்ளி உண்டு
ஒடுகின்றாய் என்செய்தாய்

3

அளிதூங்கு ஞிமிறுளமுந்து ஆர்க்கும் குழல் திருவொடு
அம்புல் ஆட வாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புல் ஆட வாவே

4

அம்புலியே! துளிகள் சொரிகின்ற தெளிந்த அமுதவாகிய
வெள்ளருவி பொழியும் உன்னைக் குல முதல்வனாகப்
பெற்றுள்ளது பாண்டிய நாடு. அப்பாண்டிய நாட்டுக் குலக்
கொழுந்தாகிய அன்னை மீனாட்சியை இரண்டு கண்களும்
மனமும் மகிழ்வுறக் கலந்து வாழாய்!

பொருந்தாமல் உண்ணும் தன்மையுள்ள அமுத கலையையும் இழந்து விட்டு, திருமணம் வேண்டி உன்னைத்தொழும் மகளிர் மட்பாண்டத்தில் படைக்கும் புதுக்கூழுக்கு ஏங்கும் நிலையைப் பெற்றுள்ளாய். இவை எல்லாம் உனக்கு இழுக்குத் தருபவை.

இவற்றை எல்லாம் நீக்கி, அருள் நிறைந்த வண்டுகள் எழுந்து ஒலிக்கும் கூந்தலை உடைய திரு என்னும் அன்னை மீனாட்சியுடன் அம்புலீ! விளையாட வருவாய்! பொன்மலையாகிய மாணிக்கவல்லியுடன் அம்புலீ! நீ விளையாட வருவாயே!

அம்புலியாகிய நிலவின் குறைகளைக் கூறிப் பாண்டிய நாட்டில் எழுந்தருளி உள்ள அன்னை மீனாட்சியின் பெருமையைப் இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

தொன்மரபு-பாண்டியர் சந்திரகுலம்; கௌரியர்-பாண்டியர்; களி-மகிழ்ச்சி; களங்கம்-குறை; விசம்பு-வானம்; மிச்சில்-எச்சில்; ஞிமிறு-உண்டு; குழல்-கூந்தல்; திரு-செல்வம்.

(8)

70.

மழைக் கொந்தளக் கோதை வம்மின்என்ற அளவில்நீ
வந்திலை எனக் கடுகலும்
வாள்முகச் செவ்விக்கு உடைந்தொதுங்கிவன் எதிர்
வர ஒல்கியோ பணிகள் கோள் 1

இழைக்குங்கொல் பின்தொடர்ந்தென அஞ்சியோ தாழ்ந்து
இருந்தனன் போலும் எனயாம்
இத்துணையும் ஒருவாறு தப்புவித்தேம் வெகுளில்
இனியொரு பிழைப்பில்லை காண் 2

தழைக்கும் துகில்கொடி முகில்கொடி திரைத்துமேல்
தலம்வளர் நகில் கொடிகளைத்
தாழ்குழலும் நீவி நுதல் வெயர்வும் துடைத்து அம்மை
சமயமிது வென அலுவல் இட்டு 3

அழைக்கும் தடம்புரிசை மதுரைத் துரைப்பெணுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே
ஆணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலீ ஆட வாவே. 4

அம்புலியே! கார்மேகம் போன்ற கூந்தலை உடைய அன்னை மீனாட்சி உன்னை விளையாட வருக என அழைத்தபோதும் நீ வாராமல் இருந்ததற்காகக் சினம்

கொள்ளவும் கூடும். அம்மையின் ஒளி மிகுந்த திருமுக அழகைக் காண வெட்கப்பட்டு அல்லது இராகு, கேது என்னும் பாம்புகள் வந்து கவ்வும் என்று பயந்து வாராது இருந்திருக்கலாம்.

நீ காலம் தாழ்த்தியமைக்கு அம்மையிடம் சமாதானம் கூறி உன்னைத் தப்ப வைத்திருக்கிறோம். மீண்டும் நீ காலம் தாழ்த்தினால் அம்மையின் சினத்திற்கு ஆளாகித் தப்பிக்க வேறுவழியே இல்லை என்பதை அறிவாய்.

மதுரையில் நிறைந்துள்ள மாட மாளிகைகளில் கட்டப்பட்டுள்ள கொடிகள் வானுலகம் வரை பறக்கின்றன. அவை நகில் ஏந்திய பூங்கொடி போன்ற வான மகளிரின் கூந்தலைத் தடவி, நெற்றி வியர்வையையும் துடைக்கின்றன. இதுவே தக்க சமயம்.

உன்னை ஏவி அழைக்கும் மதுரையின் துரைமகளாகிய அன்னை மீனாட்சியுடன் அம்புலீ! விளையாட வருவாய்! பொன் மலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் இணையாகிய மாணிக்கவல்லியுடன் அம்புலீ! நீ விளையாட வருவாயே!

இப்பாடலிலும் அம்புலியிடம் உள்ள குறைகளை மறந்து அன்னை மீனாட்சியுடன் விளையாட வருமாறு அழைக்கப்படுவது விளக்கப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற் பொருள்

கொந்தளம்-கற்றைக் கூந்தல்; வம்-வருக; கடுகல்-சினத்தல்; வாள்-ஒளி; ஒல்கி-தளர்ந்து; பணிகள்-பாம்புகள்; இராகு, கேது; வெகுளி-சினம்; துகில்-துணி; நகில்-மார்பு; புரிசை-மதில்; துரைப்பெண்-தலைமைப் பெண்.

71

எடகத்து எழுதாத வேதச் சிரத்து அரசு
இருக்கும் இவள் சீறடிகள் நின்
இதயத் தடத்தும் பொலிந்தவா திருவுளத்து
எண்ணியன் நேகபடமா

(9)

1

நாடகத்து ஐந்தொழில் நடிக்கும் பிரான் தெய்வ
நதியொடு முடித்தல் பெற்றாய்
நங்கையிவள் திருவுள மகிழ்ச்சிபெறில் இதுபோல்ஓர்
நற்றவப் பேறுஇல்லைகாண்

2

மாடகக் கடைதிரித்து இன்னரம்பு ஆர்த்துஉகிர்
வடிம்புதை வரும்நலார்
மகரயாழ் மழலைக்கு மரவங்கள் நுண் துகில்
வழங்கக் கொழுங் கோங்கு தூங்கு

3

ஆடகப் பொற்கிழி அவிழ்க்கும் மதுரைத் திருவொடு
அம்புலி ஆட வாவே
ஆணிப்பொன் வில்லியுணர் மாணிக்க வல்லியுடன்
அம்புலி ஆட வாவே

4

ஏட்டில் எழுதப்படாமல் வழிவழியாக வாய்மொழியாகவே வழக்கில் இருந்த வேதத்தின் உச்சியில் இருந்து ஆட்சி செய்பவை அன்னை மீனாட்சியின் சிறடிகள், உன்னுடைய இதயத்திலும் இருப்பதாகக் கருதுகின்றார்.

ஐந்தொழில் நாடகத்தை நடத்தி வரும் எம்பெருமான் உன்னையும் கங்கையோடு சேர்த்துத் தம் சடை முடியில் வைத்துள்ளார். மீனாட்சி அம்மையின் உள்ளம் மகிழுமாயின் இதுவும் நீ பெற்ற பெரும் பேறாகும்.

யாழின் முறுக்காணியைத் திருகி விரல் நுனியால் தடவி இன்னிசையை அழகிய பெண்கள் எழுப்பும்போது குங்கும மரங்கள் மென்மையான மலர்களைத் தூவுகின்றன. செழித்து வளர்ந்துள்ள கோங்க மரங்கள் பொன் முடிப்புப் போன்று கொத்தாக மலர்களைப் பொழிகின்றன.

இத்தகு வளமான மதுரை மாநகரின் திருவாகிய அன்னை மீனாட்சியுடன் அம்புலி! விளையாட வருவாயே! பொன் மாலையாகிய மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் இணையாகிய மாணிக்கவல்லியுடன் அம்புலி! நீ விளையாட வருவாயே!

நான்மறை வேதங்கள் எல்லாம் அன்னை மீனாட்சியின் சிறடியில் இருக்கக் கூடியவை என்று எல்லாம் வல்ல மாணிக்க வல்லியின் பெருமையை இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்
ஏடகம்-ஓலை; சிரம்-உச்சி; தடம்-வழி; ஐந்தொழில்-
ஆக்கல், காத்தல், அருளல், மறைத்தல், அழித்தல்; தெய்வநதி-
கங்கை; மாடகம்-முறுக்காணி; உகிர்-நகம்; வடிம்பு-முனை;
மரவம்-குங்குமமரம்.

(10)

79.

விளரி மிழற்று அளி குமுறு குழற்கொடி
வீசிய அம்மனை போய்
விண்ணில் நிரைத்து எழுவது ககனத் திரு
மேனி அதானவருக்கு

இளநிலவு உமிழ் பரு முத்தின் கோவை
எடுத்தவர் திருமார்புக்கு
இடுவ கடுப்பவும் அப்பரிசே பல
மணியின் இயற்றியிடும் 2

வளரொளி விம்மிய அம்மனை செல்வது
வானவில் ஒத்திடவும்
மனன் நெக்குருகப் பரமானந்தம்
மடுத்த திருத்தொண்டர்க்கு 3

அளிகனியத் திருவருள் கனியும் கனி
ஆடுக அம்மானையே
அழகு தழைந்த கல்யாண சவந்தரி
ஆடுக அம்மானையே 4

விளரி என்னும் ஒரு வகைப் பண்ணில் பாடும் வண்டுகள் மொய்த்து முழங்குகின்ற கூந்தலை உடைய கொடி போன்றவளே! நீ வீசிய அம்மாளைக் காய்கள் வானத்தில் வரிசையாக எழும்பும். அவை வானத்தையே ஆடையையாக உடுத்தியுள்ள சிவபெருமானின் திருமார்புக்குப் பால் நிலவுபோல ஒளிவீசும் முத்துமாலையை அணிவித்தது போல இருக்கும்.

பல வண்ணங்கள் வீசப்படும் அம்மாளைக் காய்கள் வானத்தில் தங்கி வானவில்லைப் போலத் தோற்றம் அளிக்கும்.

உள்ளம் உருகிக் கசிந்து பேரின்பத்தைப் பெற விரும்பும் அடியவர்களிடம் பெருங் கருணைகாட்டி அடியவர்கள்பால் அருள் கனியும் கனியே! அம்மாளை ஆடி அருள்வாய்! அழகு தழைத்திருக்கின்ற கல்யாண செளந்தரியே! நீ அம்மாளை ஆடி அருள்வாய்!

விண்ணில் எறிந்து அம்மாளை ஆடும் காய்கள் முத்து மாலையின் அணி வகுப்பாகவும் வானவில்லாகவும் இப்பாடலில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அருஞ்சொற் பொருள்

அளி-வண்டு; குமுறு-ஒலி; குழல்-கூந்தல்; ககனம்-வானம்;
பரு-பெரிய; அப்பரிசே-அவ்வாறே; மடுத்த-உண்டு
திளைத்த; அளி-இரக்கம். (8)

80.

கைமலரில் பொலி கதிர் முத்தம்மனை
நகை முத்தொளி தோயக்
கண்டவர் நிற்கப் பிறர் சில செங்கைக்
கமலச் சுடர்கதுவச் 1

செய்ப்பணியில் செய்நூலுழைத்தன எனவும்
சிற்பியர் கண்களையின்
செய்வியை வய்வியயின் கரு மணியில்
செய்தனகொல் எனவும்

தம்மனம் ஒப்ப உரைப்பன மற்றைச்
சமயத்து அமைவு பெறார்
தத்தமில் நின்று பிதற்றுவ பொருவத்
தனிமுதல் யாம் என்பார்க்கு

அம்மனை ஆயவர் தம்மனை ஆனவள்
ஆடுக அம்மனையே
அழகு தழைந்த கல்யாண சவுந்தரி
ஆடுக அம்மானையே

அம்மானை விளையாட உன் கையாகிய மலரில்
எடுக்கப்பட்ட காய்களில் உன்னுடைய முத்துப் போன்ற
பற்களின் ஒளி படிந்திருக்கின்றது என்பர் சிலர். மேலும் சிலர்
அக்காய்கள் உன் செந்தாமரைக் கையில் சிவப்பாக இருக்கக்
கண்டு சிவந்த மாணிக்கத்தால் செய்தன என்பர்.

உன் கருவிழிப் பார்வையின் அழகைப் பற்றியதால்
கருப்பாகத் தெரியும் அந்த அம்மானைக் காய்களைக்
கருமணியால் செய்யப்பட்டவை எனக் கூறுவர்.

இவ்வாறு தம்மனம் போன போக்கில் உரைப்பவை
எல்லாம் புறச் சமயத்தாராகிய பிற சமயத்தார் தங்கள் சமயத்தில்
அமைதி பெறமுடியாமல் மயங்கிப் பேசுவதற்கு ஒப்பாகும்.

தாங்களே முதற்பொருள் என்று கூறும் தேவர்களுக்கு
எல்லாம் தாயாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவி ஆகியவளே!
அம்மானை ஆடி அருள்வாய்! அழகு தழைத்திருக்கின்ற
கல்யாண செளந்தரியே! நீ அம்மானை ஆடி அருள்வாய்!

எல்லா உலகிற்கும் முழுமுதற் பொருளாக விளங்குபவர்
மதுரைச் சொக்கநாதரே என்பதும் மற்ற சமயங்கள்
தெளிவற்றவை என்பதையும் இப்பாடல் விளக்குகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

தோய-படிய; கமலம்-தாமரை; கதுவ-படிய; செவ்வி-
அழகு; வவ்விய-விரும்பிய.

81.

ஒள்ஒளி மரகதமும் முழு நீலமும்
ஒண் தரளத் திரளும்
ஒழுகொளி பொங்க விழைத்திடும் அம்மனை
ஒரு மூன்று அடைவில் ளடாக்

கள் அவிழ் கோதை விசம்புற வீசுவ
கண்ணுதல் பால் செல நின்
கையில் வளர்த்த பசுங்கிளியும்வளர்
காமர் கருங்குயிலும்

பிள்ளை வெள் ஒதிமமும் முறை முறையால்
பெருகிய காதலை மேல்
பேசவிடுப் கடுப் அணைத்தொரு
பெடையோடு அரச அனம்

அள்ளல் வயல் துயில் மதுரைத் துரைமகள்
ஆடுக அம்மானையே
அழகு தழைந்த கல்யாண சவுந்தரி
ஆடுக அம்மானையே.

மிக்க ஒளி உடைய பச்சை மரகதம், நீலநிற மணி, வெண்மை நிற முத்து என்பவற்றால், செம்மையாக அமைக்கப்பட்டவை அம்மானைக் காய்கள் மூன்று.

அம்மூன்று அம்மானைக் காய்களையும் தேன்சொரியும் மலர்களைக் கூந்தலில் அணிந்துள்ள அன்னை மீனாட்சி வானத்தை நோக்கி வீசி அம்மானை ஆடுகின்றாள். நெற்றிக் கண்ணை உடைய ஈசன்பால் அவற்றை அம்மை தூது விட்டவை போலத் தெரிகின்றன.

மரகத அணி அம்மையின் கையிலிருக்கும் பச்சை கிளியையும் நீலமணி கருங்குயிலையும் முத்து அன்னப் பேடையையும் தூதுப் பொருளாக நினைவு படுத்துகின்றன.

சேறு நிறைந்த வயலில், தலைமைப் பண்புள்ள அரச அன்னம் தன் பெடை அணைத்தபடி தூங்கும் மதுரைத் துரை மகளே! அம்மாளை ஆடி அருள்வாய்! அழகு தழைத்திருக்கின்ற கல்யாண சௌந்தரியே! நீ அம்மாளை ஆடி அருள்வாய்!

மறிக்கும் திரைத் தண்புனல் வைகை
வண்டலிடு மண் கூடைகட்டி
வாரிச் சுமந்தோர் அம்மை துணை
மணிப் பொன் குடத்தில் கரைதூற்றும்

(7)

1

வெறிக் குங்குமச் சேறு எக்கரிடும்
விரைப்பூந் துறைமண் பெறின் ஒருத்தி
வெண் பிட்டிடவும் அடித்துஒருவன்
வேலை கொளவும் வேண்டும் எனக்

2

குறிக்கும் இடத்தில் தடந் தூநீர்
குடையப் பெறின் அக்கங்கை திருக்
கோடரத்துக் குடி இருப்பும்
கூடா போலும் பொலன் குவட்டுப்

3

பொறிக்கும் சுறவக் கொடி உயர்த்தாய்
புதுநீராடி அருளுகவே
பொருரைத் துறைவன் பொற்பாவாய்
புதுநீராடி அருளுகவே.

4

புரண்டு எழும் அலைகளுடன் குளிர்ச்சி மிக்க நீர் ஓடிவரும்
வையை ஆற்றில் வண்டல் சேர்ந்து மேடாகும். அந்த மண்ணைக்
கூடையில் அள்ளிச் சுமந்தவர் ஈசனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள்.
அம்மை மீனாட்சியின் பொற்குடம் போன்ற கொங்கைகளில்

பூசப்பட்ட குங்குமக் குழம்பு நீராடும் போது கரைந்து வண்டலாகி எக்கல் இடும்.

அவ்வாறு மணமிக்க குங்குமக் குழம்பு கரைந்து எக்கல் இட்டு ஆறு மேடானால் அன்றுபோல் ஈசன், வந்தி ஒருத்திக்காகப் பிட்டுக்கு மண் சுமக்க வேண்டும் பாண்டிய மன்னன் எம்பெருமானை அடித்து வேலை வாங்க வேண்டும்.

அம்மையே, ஈசன் மண் சுமந்த இடத்தில் நீ நீராடுவாயானால் அவ்விடம் குங்குமக் குழம்பால் மேடிடும். எம்பெருமான் மண் சுமப்பதால் கங்கையும் மனம் வருந்திச் சடையிலிருந்து நீங்கிப் போய் விடுவாள்.

இமயமலையில் மீன் கொடியை உயர்த்தியவளே! புது நீரில் ஆடி அருள்வாய்! பொருளை எனப்படும் தாமிரபரணி ஆற்றுக்குத் தலைவனாகிய பாண்டியனின் பொற்பாவையே! புதுநீரில் ஆடி அருள்வாய்!

இறைவன் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த புராண நிகழ்ச்சியும் இமயம் வரை வெற்றிக் கொடியாகிய மீன்கொடியை நாட்டும் அம்மை மீனாட்சியின் புகழும் இப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அருஞ்சொற் பொருள்

மறிக்கும்-திரளும்; திரை-அலை; புனல்-நீர்; வண்டல்-வண்டல் மண்; தூற்றும்: தூற்கும்-மேடிடும்; எக்கர், எக்கல்-மேடு; வெறி-மணம்; சேறு-குழம்பு; ஒருத்தி-பிட்டுக் கொடுத்த வந்தி; கோடீரம்-சடைமுடி; பொலன் குவடு-பொன்மலை, இமயமலை.

90.

சொற்கொடியோடு மலர்க்கொடி கொய்து
தொடுத்த விரைத் தொடையும்
சுந்தரி தீட்டிய சிந்திரமும் மிரு
தூங்கக் கொங்கைகளின்

விற்கொடி கோட்டிய குங்குமமும் குடை
வெள்ளம் கொள்ளை கொள
வெளியே கண்டு நின் வடிவழகு ஐயன்
விழிக்கு விருந்துசெய

இற்கொடியோடு கயல்கொடி வீரன்
எடுத்த கருப்புவிழும்
இந்திர தனுஷும் வணங்க வணங்கும்
இணைப் புருவக் கொடி சேர்

(8)

1

2

பொற்கொடி இமயமடக்கொடி வைகைப்
புதுநீராடுகவே

பொருளைத் துறையொடு குமரித்துறையவள்
புதுநீராடுகவே.

சொல்லுக்குத் தலைவியாகிய கலைமகளும் தாமரை மலரின்
எழுந்தருளி இருக்கும் திருமகளாகிய இலக்குமியும் பறித்துத்
தொடுத்த நறுமணம் மிக்க மாலையையும் சுந்தரியாகிய இந்திராணி
இட்ட நெற்றியில் இட்ட சிவப்புத் திலகத்தையும்

வில்லையுடைய துர்க்கை நின் இரண்டு நிமிர்ந்த
கொங்கைகளில் எழுதிய குங்குமத் கோலத்தையும் நீ நீராடும்
போது வையை வெள்ளம் கொள்ளையிட்டுச் செல்கிறது.
வெளிப்பட்ட வடிவழகு உன் இணையர் சிவபெருமானுக்கு
விருந்தாக அமைகிறது.

கொடியனைய மனைவி இரதியோடு கயற்கொடியை
உடைய மன்மதன் கையில் எடுத்த கரும்பு வில்லும் இந்திர
வில்லும் தோற்று உன்னை வணங்கும் புருவங்களைப் பெற்றுள்ள
பொற்கொடியே!

இமயமலை அரசனாகிய இமவான் புதல்வியாகிய
இளங்கொடியே! புதுநீரில் ஆடி அருள்வாய்! பொருளை
நதித்துறையோடு குமரித்துறையையும் உடைய அன்னை
மீனாட்சியே! புதுநீரில் ஆடி அருள்வாய்!

பெருந்தெய்வத் தேவிகளாகிய கலைமகள், திருமகள், துர்க்கை,
இந்திராணி என அனைவரும் அன்னை மீனாட்சிக்குத்
தோழியர்-தொண்டு செய்பவர்கள் என்பதை இப்பாடல்
வெளிப்படுத்துகின்றது.

அருஞ்சொற் பொருள்

சொற்கொடி-நாமகள், கலைமகள்; மலர்க்கொடி-திருமகள்;
விரை-நறுமணம்; சுந்தரி-இந்திராணி; விற்கொடி-துர்க்கை;
சிந்தாரம்-சிந்தாரப் பொட்டு; இற்கொடி-இரதி;
இயற்கொடிவீரன் -மன்மதன்; கருப்பு-கரும்பு; தனு-வில்.
(9)

91

கொள்ளை வெள் அருவி படிந்திடும் இமயக்
கூந்தல் மடப்பிடி போல்
கொற்கைத் துறையில் சிறைவிரியப் புனல்
குடையும் அனப்பெடை போல்

1

தெள்ளமுதக் கடல் நடுவில் தோன்று
செழுங் கமலக் குயில் போல்
தெய்வக் கங்கைத் திரை ஊடுளமும்ஒரு
செம்பவளக் கொடி போல்

2

கள்ளவிழ் கோதையர் குழலில் குழலிசை
கற்றுப் பொற்றருவில்
களி நறவுஉண்ட மடப் பெடையோடு
கலந்து முயங்கி வரிப்

3

புள்ளுறை பூம்பொழில் மதுரைத் துரைமகள்
புதுநீராடுகவே
பொருநைத் துறையொடு குமரித்துறையவள்
புதுநீராடுகவே.

4

வெண்மையான அருவிகள் நிறைந்த இமயமலையில்
வளரும் கூந்தலை உடைய இளம் பெண் யானையைப் போன்றும்
கொற்கைத் துறை முகத்தில் இறகுளை விரித்து நீருக்குள் புகுந்து
விளையாடும் அன்னப்பெடையைப் போன்றும்,

அமுதம் கடையும்போது திருப்பாற் கடலின் நடுவில்
செந்தாமரை மலரில் எழுந்தருளிய திருமகள் போன்றும்
தெய்வீகக் கங்கையில் செம்பவழக் கொடி போன்றும் அன்னை
மீனாட்சியே நீ விளங்குகின்றாய்!

வண்டுகள் தேன் சிந்தும் மணம் மிக்க மலர்மலையைச்
சூடிய பெண்களின் கூந்தலில் குடியிலிருந்து கொண்டு அவர்கள்
கற்கும் குழல் இசையையும் கற்று, தெய்வலோகக் கற்பகத் தருவில்
பூத்துள்ள மலரின் தேனை உண்ட இளம் பெண் வண்டுகளுடன்
கூடிக் கலந்திடும்.

வரியை உடைய அவ்வண்டுகள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள்
சூழ்ந்துள்ள மதுரையின் துரைமகளே! புதுநீரில் ஆடி அருள்வாய்!
பொருநை நதித்துறையோடு குமரித் துறையையும் உடைய அன்னை
மீனாட்சியே! புதுநீரில் ஆடி அருள்வாய்!

தொழுகைத் துறை (1)

தொடல் பருவம் 145

பாண்டிய நாட்டின் தொன்மையான தலை நகராக இருந்தது. சிறந்த துறை முகமாகவும் விளங்கியது. இங்கு எடுக்கப்பட்ட முதல் மேலைநாடுகளாகிய கிரேக்கம் உரோமாபுரியில் பெரும் மதிப்பைப் பெற்றிருந்தது.

தேள்முதக் கடல் நடுவில் (2)

சிவபெருமான் கழுத்துக் கருநீறம் அடைந்ததற்கான புராணச் செய்தி இத்தத் தொடரில் பொதித்துள்ளது.

தேவர்களும் அகரர்களும் மேரு மலையை மத்தாகவும் வாககி என்னும் பாம்பை நாணாகவும் கொண்டு கடைகின்றனர். இலக்குமி, அமுதம், காமதேனு, கற்பகத் தரு எனப் பல பொருள்கள் கடையக் கடைய வெளிவருகின்றன. எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடையும் போது ஆலகால விடம் என்னும் நஞ்சு திடீரென்று வெளிப்பட்டு அனைவரையும் தாக்க விரட்டுகின்றது. அப்போது தேவர்களும் அகரர்களும் சிவபெருமானிடம் ஓடித் தஞ்சம் அடைகிறார்கள்.

சிவபெருமான் ஆலகால விடத்தைப் பிடித்து வாயில் இடுகிறார். உமாதேவி பயந்து கழுத்தைப் பிடிக்க அவ்விடத்திலேயே நின்று கழுத்துக் கருத்துவிட்டது. பெண்களுக்குக் கழுத்தில் கண்டம் இல்லாமல் ஆண்களுக்கு மட்டும் இருப்பதற்கு இதுவே காரணம் என்பது புராணச் செய்தி ஆகும். (4)

தேவர்களும் அகரர்களும் மேரு மலையை மத்தாகவும் வாககி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு கடைத்தனர். அப்போது பல்வேறு பொருள்கள் வெளிப்பட்டன.

அப்போது செந்தாமரைகள் எழுந்தருளியபடியே திருமகள் தோன்றினாள். சந்திரன், கற்பகத்தரு, காமதேனு, சிந்தாமணி என ஒவ்வொரு பொருளாகத் தோன்றின. (1)

(10)

99.

ஓல்கும் கொடிச்சிறு மருங்கிற்கு இரங்கிமெல்
ஓதிவண்டு ஆர்த் துழைப்பொன்
ஊசலை உதைந்தாடும் அளவில் மலர்மகள் அம்மை
உள்ளடிக் கூன்பிறை தழீஇ

v)

1

மல்கும் சுவட்டினை வலம்புரிக் கீற்றிதுகொல்
வாணிபென்று அசதிபாடி
மணிமுறுவல் கோட்டநின் வணங்கா முடிக்குஒரு
வணக்கம் நெடு நாண் வழங்கப்

2

பில்கும் குறும்பனிக் கூதிர்குடைந்தெனப்
பிரசநாறு ஐம்பாற்கு இளம்
பேதையர்கள் ஊட்டும் கொழும்புகை மடுத்துமென்
பெடையொடு வரிச்சுரும்பர்

3

புல்கும் தடம்பணை உடுத்த மதுரைத் தலைவி
பொன்ஊசல் ஆடி அருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர் திரு அழக்கினுக்கு ஒத்தகொடி
பொன்னூசல் ஆடி அருளே

4

அன்னையே! அசையும் உன்னுடைய மலர்க்கொடி அனைய
மெல்லிடை சுமை தாங்க முடியாது என்று உன்னுடைய கூந்தலில்

கலை மலர்களில் வெளியீடு செய்த வணிகர்கள் எழுப்பிய புகார்மீது
 பொன் ஊஞ்சலை நீ கந்தி ஆயிரம்பொது உள் பாதத்தில் பிறை
 தீய தெரிவின்றது.

அதனைக் கண்ட திருமகள் மீனாட்சி அம்மையின்
 பாதத்தில் தெரிவது வலம்புரிச் சங்கின் அடையாளமே என்று
 கண்டிடும் போது எவர்க்கும் வணங்காத உன்னுடைய
 சபைய நானத்தால் தாழ்த்தது.

பரிபுடன் கூடிய கூதிரக் காற்றுக்கு ஆற்றாது என்று தென்
 றைய கந்தலுக்கு இளமகவிர காட்டும் மணப் புகையில் மயங்கி
 ண்டிகள் ஒன்றை ஒன்று தழுவிக்கொண்டிருக்கும்.

பெரிய வயல்கள் நிறைந்துள்ள மதுரை மாநகரின்
 சையிய! பொன் ஊஞ்சல் ஆடி அருள்வாய்! புழுகு
 ளையப் பூசிய மதுரைச் சொக்கநாதரின் வடிவ அழகினுக்கு
 றை கொடி அணையவனே! ஊஞ்சல் ஆடி அருள்வாய்!

அண்ண மீனாட்சி செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்,
 வெண்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் என மூவரும்
 இப்பாடலில் இடம் பெறுகின்றனர்.

அருஞ்சொற் பொருள்
 ஒக்கும்-அசைகின்ற; மருங்கு-இடை; ஒதி-கந்தல்; நாணம்-
 வெட்கம்; சவடு-அடையாளம்; அசுதியாடி-கிண்டல் செய்து;
 பிரசம்-தேன்; ஐம்பால்-ஐந்தாகப் பிரித்துப் பின்னப்பட்ட
 கந்தல்; சகும்பர-வண்டு; பணை-வயல்.

(8)

- iii
கொன்செய்த செழுமணித் திருஊசல் அராமகளிர்
கொண்டாட ஆடுந்தொறும்
குறுமுறவல் நெடுநிலவு அருந்தும் சகோமாய்க்
கந்தல் அம் கற்றைகற்றும்	1
தென்செய்த மழலைச் சுரும்பராய் மங்கைநின்
செங்கைப் பசங்கிள்ளையாய்த்
தேவதேவன் பொலிவ தெவ்வருவ மாமவன்
திரு உருவின் முறைதெரிப்ப	2
யின்செய்த சாயலவர் மேல்தலத்தடிய
விரைப்பனலின் அருவிகுடையும்
வெள்ளாண குங்குமச் செஞ்சேறு நாற மட
மென்பிடியை அஞ்சி நிற்கும்	3
பொன்செய்த மாடமலி கூடல் பெருஞ்செல்வி
பொன்ஊசல் ஆடி அருளே
புழுகுநெய்ச் சொக்கர் திருவழகினுக்கு ஒத்தகொடி
பொன்னூசல் ஆடி அருளே	4

பெருமை மிக்க மிக உயரிய மாணிக்க மணிகள் பதித்த அழகிய ஊஞ்சலைத் தெய்வ மகளிர் போற்றிப் பாராட்டி ஆட்டுவர். அவ்வாறு நீ ஆடும்போது நிலவை அருந்தும் சகோரப் பறவையாகவும் உன் கூந்தற் காட்டைச் சுற்றிப் பறக்கும் வண்டாகவும்.

உன்னுடைய அழகிய கரங்களில் ஏந்தி இருக்கின்ற பச்சைக் கிளியாகவும் இருப்பது. தேவதேவனாகிய ஈசனே; இது எல்லா உயிர்களாகவும் விளங்கும் சிவபெருமானின் இயல்பினை விளக்கிக் கூறுவது போல அமையும்.

மின்னல் அனைய மென்மையான சாயல் கொண்ட தேவ மகளிர் மாடத்தில் மகளிர் குளித்ததால் அருவி போலத் தண்ணீர் ஓடுகின்றது. அதில் குளிந்த வெள்ளை யானை குங்குமச் சேறு படிந்து சிவந்த நிறமாகி விட்டது. பெண்யானை கண்டு விடும் என்று அஞ்சி நாணத்துடன் நிற்கிறது.

இவ்வகையான சிறப்புகளை எல்லாம் உடைய மாட கூடங்கள் நிறைந்த கூடல் மாநகரின் பெருஞ் செல்வியே! ஊஞ்சல் ஆடி வருக! புழுகு நெய்யைப் பூசிய மதுரைச் சொக்கநாதரின் வடிவ அழகினுக்கு ஏற்ற கொடி அனையனே! பொன் ஊஞ்சல் ஆடி அருள்வாய்!

அன்னை மீனாட்சியின் ஆற்றலும் எவ்வுயிரையும் தம் உயிராகக் கருதும் சிவபெருமானின் சிறப்பும் இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அருஞ்சொற் பொருள்

கொன்-சிறப்பு; செழு-செழுமை; அரமகளிர்-தெய்வ மகளிர்; குறுமுறுவல்-புன்னகை; சகோரம்-ஒருவகைப் பறவை; சுரும்பர்-வண்டு; புனல்-நீர்.

101

இருபதமும் மென்குரல் கிண்கிணியும் முறையிட்டு
இரைத்திடும் அரிச்சிலம்பும்
இறும்இறும் மருங்குஎன்று இரங்கு மேகலையும் பொன்
எழுது செம் பட்டு வீக்கும்

(9)

திருவிடையும் உடைதாரமும் ஓட்டியாணமும்
செங்கைப் பசுங் கிள்ளையும்
திருமுலைத் தரளஉத்திரியமும் மங்கலத்
திருநாணும் அழகொழுக நின்று

அருள்பொழியும் மதிமுகமும் முகமதியின் நெடுநில(வு)
அரும்புகுறு நகையும் ஞான
ஆனந்தமாக்கடல் குடைந்து குழைமகரத்தொடு
அமராடும் ஓடரிக்கண்

1

2

3

செருகவழியில் உருவாகிய பூக்கள் கந்தரவல்லியே
சென்னை, ஆடி அருளி
புழுக்கு நெய்யைப் பூசிய மதுரைச் சொக்க
சென்னை, ஆடி அருளி

திருவடிகளில் அணிந்துள்ள சிலம்பும் கிண்கிணிக்
சதங்கையும் குறை சொல்லி முழையிடுபவன போலச் சிலப்பரின்
பால்களும் ஒலிக்கும் ஓடித்து விழும் ஓடித்து விழும் என்பது
போல இடையில் அணிந்துள்ள மேகலை புலம்பும் இப்பாள்
சரிகையுடன் கூடிய பட்டாண்டையும் இடுப்பில் தவழும்.

உடைதாரம் ஓட்டியாணம் என்னும் அணிகலன்களும்
செங்கரத்தில் ஏந்திய பச்சைக் கிளியும் மேன்மை பிக்க
மார்பகத்தில் தவழும் முத்து மாலைமும் மேலாடையும் மங்கலம்
பொருந்திய திருநாணும் அழகொழுக நிறைந்துள்ளன.

நிலவு போன்ற தன்மையான முகமும் அம் முகமதியில்
அரும்பும் புன்னகையும் அறிவீன்பம் என்னும் ஞானக்கடலில்
முழுகி, மகரக் குழை உடைய காதுடன் போர் புரியும் கயலாகிய
கண்களையும் உடையவளே!

அழகு நிறைந்து பூத்திருக்கும் கந்தரவல்லியே! ஊஞ்சல்
ஆடி அருள்வாய்! புழுக்கு நெய்யைப் பூசிய மதுரைச் சொக்க
நாதரின் வடிவ அழகினுக்கு ஏற்ற கொடி அனையளே! பொன்
ஊஞ்சல் ஆடி அருள்வாய்!

அழகே உருவாக ஊஞ்சலில் ஆடும் மீனாட்சி அம்மையின்
வடிவம் பாதாதி கேச முறையில் இப்பாடலில்
வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

அருஞ்சொற் பொருள்

அரி-பரல்; மருங்குல்-இடை; மேகலை-இடையணி; தரளம்-
முத்து; உத்திரியம்-மேலாடை; அமராடும்-போரிடும்;
கந்தரம்-அழகு; வல்லி-கொடி.

(10)

மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
எளிய உரை
முற்றுப் பெற்றது

4.7. மலைவளம் கேட்டாள்!

'தேவலோகத்து வாத்தியங்கள் எப்போதுமு; முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நன்மை பொருந்திய நகரமான அவ்வூரிலே, கோவில் கொண்டிருக்கின்ற குற்றாலநாதரின் அருளைப் பாடிக்கொண்டே வந்த குறவஞ்சியைக் கண்டு, வசந்தவல்லியானவள் மிகவும் மன மகிழ்ச்சி கொண்டாள், 'சாந்தம் பூசிய கொங்கைகளும், துவள்கின்ற இடையும், முத்துப்போன்ற பற்களும், பவளம் போன்ற இதழ்களும் உடையவளாகிய குறப்பெண்ணே! உன்னுடைய சொந்த மலை எந்த மலையே? அந்த மலையின் வளத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்வாயாக!' என்றாள்.

விருத்தம்

அந்தரதுந் துபிமுழங்கு நன்னகர்க்குற்
றாலலிங்கர் அருளைப் பாடி
வந்தகுற வஞ்சிதன்னை வசந்தவல்லி
கண்டுமன மகிழ்ச்சி கொண்டு
சந்தமுலை துவளும் இடைத் தவளநகைப்
பவளஇதழ் தையலேயுன்
சொந்தமலை எந்தமலை அந்தமலை
வளமெனக்குச் சொல்லென் றாளே!

4.8. எங்கள் மலையே!

ஆண்குரங்குகள் பலவகையான பழங்களையும் பறித்துக் கொண்டுவந்து கொடுத்துத் தம் மந்திகளோடு கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கும்; அப்போது அம் மந்திகள் கீழே சிந்துகின்ற கனிகளுக்காக எதிர்பார்த்துத் தேவர்களும் கொஞ்சிக் கொண்டிருப்பார்கள். கானவராகிய வேடுவர்கள், தம் கண்களால்

உறுத்து நோக்கி அந்த வானவர்களைக் கீழே வருமாறு அழைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். வானிலே இயங்கும் சித்தர்கள் பலரும் அடிக்கடி வந்துவந்து காயசித்தி மூலிகைகளை வளர்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். தேனருவியானது அலைகள் மேலே எழும்பிச் சென்று வானின் வழியாக ஒழுகிக் கொண்டிருக்க, அதனால் செங்கதிரோனின் தேர்க்குதிரைகளின் கால்களும் தேர்ச்சக்கரங்களும் வழக்கிவிழவும் நேரும். வளைந்த இளம்பிறையினைத் தம் சடையிலே முடிந்திருக்கும் அழகினையுடையவரான குற்றாலநாதரின் அத்தகைய வளமுடைய திரிகூட மலைதான் எங்களுடைய மலையுமாகும்.

இராகம் - புன்னாகவராளி

(தாளம் - ஆதி

கண்ணிகள்

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை அழைப்பார்
கமனசித்தர் வந்தவந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரைமும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணியலங் காரர்
குற்றாலத் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே.

முழக்கமிடும் அலைகளையுடைய நீர்வீழ்ச்சியானது தானம் கழங்காடுவது போல முத்துகளைச் சொரிந்து கொண்டிருக்கும் கானவர் மனைகளின் முற்றங்களிலெல்லாம் பரவிப் பெண்களின் சிற்றில்களையும் அவ்வருவி நீரானது கொண்டு ஓடிக்கொண்டும் இருக்கும். மலைச்சாரல்களிலே கிழங்குகளைக் கிள்ளி எடுத்தும், தேன் இறால்களை எடுத்தும், மலைவளங்களைப் பாடியும் நாங்கள் நடனமாடுவோம். களிற்றியானைகளின் கொம்புகளை ஒடித்துக் கொணர்ந்து, பூண்கட்டி, அதனாலே வறுத்த தினையினை உரலிலே யிட்டு இடிப்போம். குரங்குகள் இனிய மாமரத்தின் வளமான பழங்களைப் பறித்துப் பறித்துப் பந்தாடுவது போல எறிந்து கொண்டிருக்கும். தேன் பெருகியிருக்கும் செண்பக மலர்களின் வாசமோ வானுலகிலும் சென்று பரவும். அருளோடு அடியவர்களுக்கு வழங்கும் கொடைத் தன்மையினையுடைய மகராசர் திருக்குற்றாலநாதர். குறும்பலாவினடியிலே கோவில் கொண்டிருக்கும் ஈசராகிய அக்குற்றால நாதருடைய வளம் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் திரிகூட மலையே எங்கள் மலையுமாகும்.

முழங்குதி ரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்
முற்றம்எங்கும் பரந்துபெண்கள்
சிற்றிலைக் கொண்டோடும்
கிழங்குகிள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்
கிம்புரியின் கொம்பொடித்து
வெம்புதினை இடிப்போம்
செழுங்குராங்கு தேமாவின பழங்களைப்பந் தடிக்கும்
தேனலர்சண் பகவாசம்
வானுலகில் வெடிக்கும்
வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவில் ஈசர்
வளம்பெருகும் திரிகூட
மலை எங்கள் மலையே.

ஆடும் நாகப் பாம்புகள் கக்கும் நாகரத்தினங்கள் கோடி
கோடியாகக் கிடந்து ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருக்கும்.
வெண்ணிலவைத் தாம் உண்ணும் வெண்சோற்றுக் கவளமென
நினைத்து, யானைகள் அதனை வழிமறித்து நிற்கும். வேடுவர்கள்
தினைப்பயிரினை விதைப்பதற்காகப் பண்படுத்தும்
தினைப்புனங்கள்தோறும் அவர்கள் காடழித்து நெருப்பிடலால்,
வியப்பான அகில், குங்குமம், சந்தனம் முதலியவற்றின் நறுமணம்
கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும். காட்டின் எம்மருங்கும் வரையாடுகள்
துள்ளிக்குதித்துப் பாய்ந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும். காகமும்
அணுகாத உயர்ந்த மலையுச்சிகளிலே, மேகக்கூட்டங்கள் வந்து
படிந்து கொண்டிருக்கும். நெடிய குறும்பலாவினடியிலே
இருக்கும் ஈசர்; கயிலாச மலையினைத் தமக்கு வாசமாகக்
கொண்டவர்; அவர் நிலையாகத் தங்கியிருக்கும் திரிகூட
மலைதான் எங்கள் மலையுமாகும்.

ஆடுமர வீனுமணி கோடிவெயில் எறிக்கும்
அம்புலியைக் கவளமென்று தும்பிவழி மறிக்கும்
வேடுவர்கள் தினைவிரைக்கச் சாடுபுனந் தோறும்
விந்தை அகில் குங்குமமுஞ் சந்தனமும் நாறும்
காடுதொறும் ஓடிவரை ஆடுகுதி பாயும்
காகமணு காமலையில் மேகநிரை சாயும்
நீடுபல வீசர்கயி லாசகிரி வாசர்
நிலைதங்கும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே.

12
கயிலைமலை என்று போற்றப்படுகின்ற வடதிசையிலுள்ள
மலைக்கு ஒப்பாகத் தென்திசையிலே விளங்கும் மலை இந்தத்
திரிகூட மலையேயாகும். 'பொன்னிறமான மகா மேரு
மலைபோலும்' என்று சொல்லும்படியாக உயர்ந்து நிற்கும் மலை,
இந்த மலையேயாகும். சிவசயிலமலை என்று கூறப்படும்

தென்திசையிலேயுள்ள மலைக்கு வடதிசையிலே இருக்கும் மலை இந்த மலையேயாகும். சகல மலைகளும் கொண்டிருக்கும் சிறப்புகள் எல்லாவற்றையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் மலையும் இந்த மலையேயாகும். வயிரக் கற்களும் மாணிக்கங்களும் விளைகின்ற மலையும் இந்த மலையேயாகும். வானத்துக் கதிரவன் மலைக்குகைகள் தோறும் நுழைந்து நுழைந்து ஒளிபரப்பும் மலையும் இந்த மலையேயாகும். திருப்பாற்கடலிலே பாம்பணைமேல் துயில் கொண்டிருப்பவரான திருமாலும் கண் விழித்துக் கொண்டவராகி, அகில மெல்லாம் தேடித்திரிகின்ற மேன்மையாளராகிய திருக்குற்றால நாதரின், இந்தத் திரிகூடமலையே எங்கள் மலையுமாகும்.

கயிலை எனும் வடமலைக்குத் தெற்குமலை அம்மே
கனகமகா மேருளன நிற்குமலை அம்மே
சயிலமலை தென்மலைக்கு வடக்குமலை அம்மே
சகலமலை யுந்தனக்குள் அடக்குமலை அம்மே
வயிரமுடன் மாணிக்கம் விளையுமலை அம்மே
வானிரவி முழைகள் தொறும் நுழையுமலை அம்மே
துயிலுமவர் விழிப்பாகி அகிலமெங்கும் தேடும்
துங்கர்திரி கூடமலை எங்கள் மலை அம்மே.

6

கொல்லிமலை என்பது எனக்கு இளையவளாகப் பிறந்த என் தங்கையான செல்லி என்பவள் இருக்கும் மலையாகும். என் கொழுநனுக்குக் காணியாட்சியான மலை பழநிமலையாகும். கதிரவன் படிந்துசெல்லும் விந்தியமலை என் தந்தைக்குரிய மலையாகும். இமயமலை என்னுடைய தமையனுக்குரிய மலையாகும். சொல்வதற்கு அருமையுடையதான சுவாமி மலை என்னுடைய மாமியின் மலையாகும். என் தோழியின் மலை நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள வேள்விமலையாகும். மேகக் கூட்டங்கள் முழவுகளைப் போல இடி முழக்கினைச் செய்ய, அதற்கிணங்க மயிலினங்கள் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் திரிகூட மலையே எங்கள் மலையாகும்.

கொல்லிமலை எனக்கிளைய செல்லிமலை அம்மே
கொழுநனுக்குக் காணிமலை பழநிமலை அம்மே
எல்லுலவும் விந்தைமலை எந்தைமலை அம்மே
இமயமலை என்னுடைய தமையன்மலை அம்மே
சொல்லரிய சாமிமலை மாமிமலை அம்மே
தோழிமலை நாஞ்சிநாட்டு வேள்விமலை அம்மே
செல்லினங்கள் முழவுகொட்ட மயிலினங்கள் ஆடும்
திரிகூட மலையெங்கள் செல்வமலை அம்மே!

20

(சொல்லிய—சொல்லால் போற்றுதற்கும் அருமையுடைய செல்லினங்கள்—மேகக் கூட்டங்கள். எல்—சூரியன்).

எங்கள் குலத்தைத் தவிர வேறொரு குலத்திலே பெண் கொடுக்கவும் மாட்டோம், பெண் கொள்ளவும் மாட்டோம். எங்கள் சாதியினரை ஒருவர் உறவு பிடித்துக் கொண்டனரென்றால், எந்தானும் அந்த உறவை நாங்கள் கைவிடவும் மாட்டோம். அப்படிப்பட்ட குறவர் குலத்தவர் நாங்கள். நாங்கள் அச்சங்கொண்டு தடுக்கும்படியாகத் தினைப்புனத்திலே வந்த பெரிய மிருகமாகிய யானையை விலக்கி, வேங்கைமரமாகி நின்று எமக்கு நிழல் செய்த அந்த நன்மையினை எண்ணியே அருளாளரான இலஞ்சி வேலவர்க்கு, எம்குலத்துப் பெண்களுள் ஒருத்தியை மனைவியாக நாங்கள் கொடுத்தோம். அதற்காக, எங்கள் ஆதினத்திலிருந்த பிற மலைகளையெல்லாம் அவளுக்குச் சீதனமாகவும் கொடுத்தோம். ஞாயிறும் திங்களும் சுற்றி வருகின்ற மகாமேரு மலையினைத் துருவன் என்பவனுக்குக் கொடையாகக் கொடுத்து உதவினோம். அத்தகைய பெருமையுடைய எங்களுடைய மலையானது, பரமனாகிய குற்றாலநாதர்க்கு உரிய திரிகூட மலையாகிய பழைய மலையேயாகும்.

ஒருகுலத்தில் பெண்கள் கொடோம் ஒருகுலத்திற் கொள்ளோம்
உறவுபிடித் தாலும்விடோம் குறவர்குலம் நாங்கள்
வெருவிவருந் தினைப்புனத்திற் பெருமிருகம் விலக்கி
வேங்கையாய் வெயில்மறைத்த பாங்குதனைக் குறித்தே
அருளிலஞ்சி வேலர்தமக்கு ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்தோம்
ஆதினத்து மலைகளெல்லாம் சீதனமாகக் கொடுத்தோம்
பருதிமதி சூழ்மலையைத் துருவனுக்குக் கொடுத்தோம்
பரமர்திரி கூடமலை பழையமலை அம்மே. 24

(ஒரு பெண்-ஒப்பற்ற பெண்ணாகிய வள்ளிநாயகி. ஆதினத்து மலை-ஆட்சியிலிருக்கும் மலைகள்.)

4.9. வசந்தவல்லி சொன்னது!

சங்கக் குழைகளின் வளம் செறியுமாறு விளங்கும் காதுகளை உடையவர் திருக்குற்றாலநாதர். அவருடைய மலையிலே வாழ்ந்து வருகின்ற இளமயிலினைப் போன்றவளே! யானைத் தந்தங்களினுடைய அழகினை உன் கொங்கைகள் காட்டும். பூங்கொடியின் நுண்மை வளத்தினை உன்னுடைய நுண்மையான இடையானது காட்டும், குறிஞ்சி மலர்கள் பூத்துள்ள காட்டின் வளத்தினை உன்கரிய கூந்தலானது காட்டிக் கொண்டிருக்கும். இப்படி நின் தோற்றமே மலை வளத்தின் சிறப்பினைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் போது, நீ நின் வாயினால் உரைத்து அவற்றையெல்லாம் காட்டுவது

எதற்காகவே? உமது நாட்டின் வளத்தினையும் எனக்கு இனி எடுத்தல்
குற்றாலத்தலத்தின் வளத்தினையும் எனக்கு இனி எடுத்தல்
சொல்லுவாயாக.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கோட்டுவளம் முலைகாட்டும் கொடியின்வளம்
இடைகாட்டும் குறிஞ்சி பூத்த
காட்டுவளம் குழல்காட்டும் மலைவளந்தான்
நீயுரைத்துக் காட்டு வானேன்
தோட்டுவளம் புரிகாதல் குற்றால
மலைவளரும் தோகை யேஉன்
நாட்டுவளம் எனக்குரைத்துக் குற்றாலத்
தலவளமும் நவிலு வாயே.

4.10. நாட்டு வளம் கூறுதல்

(1) மரங்களிலே இருந்து கொண்டு குயில்களாகிய திருச்சின்னங்கள், 'காமத்துரை வந்தான் வந்தான்' என்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டிருக்கும். பருத்த முலைகளிலே முத்தாரங்கள் கிடந்து புரளும். மின்னல் போன்ற அழகினை யுடையவரான பெண்கள், அவரவர்களுடைய அல்குல் தேர்களை அலங்காரம் செய்து கொண்டிருப்பார்கள். மிகப்பெரிய திங்களாகிய வெண்கொற்றக்குடையானது மேலே கவிந்து கொண்டிருக்கும். பறக்கின்ற கிளிகளாகிய குதிரைகள் தேர்களின் முன்னே கொஞ்சிச் சென்று கொண்டிருக்கும். இப்படியாகிய இளந்தென்றலாகிய நேரினையுடையவனாகக், காமதேவன் வந்து உலாவருகின்ற சிறப்பினையுடையது திருக்குற்றால நாதரின் தென்னாரிய நாடாகும்.

இராகம் - கேதாரகௌளம்)

(ஞானம் - ஸபு)

கண்ணிகள்

சூரமாங்குயிற் சின்னங்கள் காமத்
துரைவந்தான் துரை வந்தானென்றாத
ஆராமாமுலை மின்னார் அவரவர்
அல்குல் தேர்கள் அலங்காரஞ் செய்யப்
பார மாமதி வெண்குடை மிஞ்சப்
பறக்கும் கிள்ளைப் பரிகள் முன் கொஞ்சத்
தேரின் மாரன் வசந்தன் உலாவுந்
திருக்குற்றாலத்தென் ஆரிய நாடே.

(2) மேகத்தை ஒப்பான கருமையுடைய கூந்தலை உடையவரான பெண்களைக் கண்டு நாணங் கொண்டவையாகக் கடலை நோக்கிச் சென்று சேர்ந்தன கறுப்பான மேகங்கள். அங்கே

கடல் நீரை முகந்து கொண்டு, கச்சுகளைச் சேர்ந்த கொங்கைகளுக்கு ஒப்பான மலைகளைச் சேர்ந்து, அங்கே வானத்தே வில்வினை இட்டு, நீரைச் சேர்ந்த மழைத் தாரையாகிய அம்புகளுடன், நெடிய கீழ்க்காற்றாகிய தேரிலே ஏறி, வெம்மையாளனாகிய கதிரவனின் தேரைச் சுற்றி முற்றுகையிட்டுக் காலத்தையும் கார்காலமாக மாற்றி, முதுவேனிலை வெற்றி கொள்ளும் வளத்தினையுடையது, திருக்குற்றாலநாதரின் தென் ஆரிய நாடாகும்.

காரைச் சேர்ந்த குழலார்க்கு நாணிக்
கடலைச் சேர்ந்த கறுப்பான மேகம்
வாரைச் சேர்ந்து முலைக்கிணை யாகும்
மலையைச் சேர்ந்து சிலையொன்று வாங்கி
நீரைச் சேர்ந்த மழைத்தாரை அம்பொடு
நீளக் கொண்டலம் தேரேறி வெய்யவன்
தேரைச் சூழ்ந்திடக் கார்காலம் வெல்லும்
திருக்குற்றாலர்தென் ஆரிய நாடே

2

(3) எருமை மாடுகள் கூட்டங் கூட்டமாக இறங்குகின்ற நீர்த்துறையிலே, அவை சொரிகின்ற பாலினைப் பருகிய வாளைமீன் களானவை. மணம் பொருந்திய கூழைப் பலாவினை நோக்கிப் பாயும். அதனால் கொழுவிய பலாக்கணிகள் வாழை மரங்களின் மேலே உதிரும். வாழை மரங்கள் சாய்ந்து ஒப்பற்ற தாழை மரத்தினைத் தாக்கும். வருகின்ற விருந்தினர்க்குச் சோறிட்டு உபசரிப்பவரைப் போலத், தாழை அப்போத மகரந்தத்தோடு கூடிய பூக்களைச் சோறு போலச் சொரியும். வாழை தன் குருத்தினை விரித்து அச் சோற்றினை ஏந்திக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய வளமுடையது சந்திரசூடரின் தென்னாரிய நாடு.

சூழ மேதி இலங்குந் துறையிற்
சொரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாவினிற் பாயக்
கொழும்ப லாக்கனி வாழையிற் சாய
வாழை சாய்ந்தொரு தாழையில் தாக்க
வருவி ருந்துக் குபசரிப் பார்போல்
தாழை சோறிட வாழை குருத்திடும்
சந்திர சூடர்தென் ஆரிய நாடே.

3

(மேதி-எருமை. துறை-ஆற்றின் இறங்குமிடம். வாளை-வாளை மீன். கூழைப்பலா-பலாவினிலே ஒரு வகை. தாழைச் சோறு-தாழைப் பூக்களின் மகரந்தம். சந்திரசூடர்-சந்திரனைச் சடையிலே சூடியவர்; குற்றால நாதர்.)

(4) அழகிய நல்லாரான இள நங்கையர்களின் இனிய சொற்களைப் பழித்ததென்று. ஆடவர்கள் கரும்புகளை வெட்டி

மண்ணிலே புதைத்து மூடுவர். எனினும் அவை மீண்டும் செழிப்புடன் வளர்ந்து மடந்தையரின் தோள் அழகையும் தம் பொலிவினாலே வெற்றி கொள்ளும். ஒளியுடைய முத்துகளை ஈன்று, பின்னர் அவர்களுடைய பற்களையும் வெற்றி கொள்ளும். அதன்பின், அவர்களுடைய காதலர்கள் பிரிந்துபோன காலத்திலே, பெண்மையை முற்றிலும் வெற்றி கொள்ளக் கருதி, மதனவேளுக்குரிய கரும்பு வில்லாகவும் சிறந்து விளங்கும். இப்படிப்பட்ட கரும்பு வளம் உடையதான குற்றால நாதருக்குரிய தென்னாரிய நாடே எங்கள் நாடாகும்.

அந்நலார்மொழி தன்னைப் பழித்ததென்று
ஆடவர்மண்ணில் மூடும் கரும்பு
துன்னி மீள வளர்ந்து மடந்தையர்
தோளை வென்று சுடர்முத்தம் ஈன்று
பின்னும் ஆங்கவர் மூரலை வென்று
பிரியுங் காலத்திற் பெண்மையை வெல்லக்
கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக ஓங்கும்
கடவுள் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே

4

(5) தகுதியான வளமுடைய பூமிக்குள்ளே முதன்மை உடையதாக விளங்கும் வளநாடு; சகல தேவர்களுக்கும் அன்புடையதாக விளங்கும் தெய்விக நாடு; திசைகள் அனைத்தினும் வளர்ந்து ஓங்கிய நாடு; சிவத்துரோகம் என்ற தீமை அறவே நீங்கிப்போன சிவநாடு; பழைமையான நான்மறைகளும் பாடிப் பரவிய நாடு மைதீற்றிய கண்களையுடைய குழல்வாய் மொழியினைப் பாசமாக உடையவரின் இளந்தென்றல் உலவும் ஆரிய நாடு; இதுவே எங்கள் நாடாகும்.

தக்க பூமிக்கு முன்புள்ள நாடு
சகல தேவர்க்கும் அன்புள்ள நாடு
திக்கெ லாம்வளர்ந் தோங்கிய நாடு
சிவத்து ரோகமும் நீங்கிய நாடு
முக்க ணான்விளை யாடிய நாடு
முதிய நான்மறை பாடிய நாடு
மைக்க ணாள்குழல் வாய்மொழி பாகர்
வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே.

5

(6) அகத்திய முனிவர் ஐந்நாறு வேள்விகளைச் செய்து முடித்ததற்கு இடமாயிருந்த நாடு; அநேக கோடி யுகங்களைக் கண்ட மிகவும் பழைய நாடு; தாமரை மலரிலே தோன்றிய நான்முகன் வந்து பிறக்கின்ற நாடு; திருமகளும் கலைமகளும் போற்றுகின்ற நாடு; செம்மையான துமிழ்ச் சொல் வளமுடைய பெரிய முனிவரான அகத்தியர் வந்து சார்ந்தநாடு; சிவந்த

கண்களையுடைய திருமால் சிவனாகிய நாடு; பெண்ணைப்
பாகத்திலேயுடைய திரிகூட நாதரின், தென்றல் உலவும் ஆரிய
நாடே எங்கள் நாடாகும்.

அஞ்சநூறு மகம்கொண்ட நாடு
அநேக கோடி யுகங்கண்ட நாடு
கஞ்ச யோனி உதிக்கின்ற நாடு
கமலை வாணி துதிக்கின்ற நாடு
செஞ்சொல் மாமுனிழ ஏகிய நாடு
செங்கண் மால்சிவன் ஆகிய நாடு
வஞ்சி பாகர் திரிகூட நாதர்
வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே.

6

(7) மாதந் தவறாமல் மூன்று மழை பொழிகின்ற நாடு;
வருடம் மூன்று போகங்கள் வீதம் விளைகின்ற நாடு; வேதங்களே
வேர், மரம், பயன் என மூன்றாகவும் அமைந்த குறும் பலா
மரத்தினை உடைய நாடு; நித்தியம், நைமித்திகம், காமியம் ஆகிய
மூவகைச் சிறப்புகளும் தவறாமல் நிகழ்கின்ற நாடு; பிறப்பு, வாழ்வு,
இறப்பு என்னும் மூன்று நிலைகளிலும் நன்மை விளைவிக்கும்
சிவநாடு; மூன்று புவனங்களாகிய மேல், நடு, கீழ் ஆகியவற்றில்
உள்ளாரனை வரும் வலஞ்செய்து போற்றும் நாடு; நாத
தத்துவத்தின் மெய்ப்பொருளாக, அரி, அயன், அரன் என
மூன்றுருவாக விளங்கும் குற்றாலநாதரின் ஆரிய நாடே எங்கள்
நாடாகும்.

மாதம் மூன்றும் மழையுள்ள நாடு
வருடம் மூன்று விளைவுள்ள நாடு
வேதம் மூன்றும் பலாவுள்ள நாடு
விசேஷம் மூன்றும் குலாவுள்ள நாடு
போதம் மூன்றும் நலம்செயும் நாடு
புவனம் மூன்றும் வலஞ்செயும் நாடு
நாதம் மூன்றுரு வானகுற் றால
நாதர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே.

7

(8) இந்நாட்டினை வந்து சேர்ந்திருப்பவர்கள் தங்களிடம் இருந்து
போய்விடக் காண்பதெல்லாம் தம்மிடமுள்ள பாவங்களேயாகும்.
இந்நாட்டிலே எம்மருங்கும் நெருங்கிக் கிடக்கக் காண்பதெல்லாம்
வயல்களிலேயுள்ள கரும்பும் செந்நெல்லுமேயாகும். இங்கே தொங்கிக்
கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம் மாம்பழக் கொத்துகள்தாம். இங்கே
கழன்று கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம் தயிர்களையும் அழகிய
மத்துகள்தாம். இங்கே வீக்கமுடன் விளங்கக் காண்பதெல்லாம்
மங்கையரின் கொங்கைகள்தாம். வெடிக்கக் காண்பதெல்லாம்

தோட்டத்திலேயுமான முல்லையரும்புகள்தாம். ஏங்கக் காண்
எல்லாம் மங்கலமான பேரிகைகளின் ஒலியேயாகும். இப்படிப்பட்ட
ஈசுக்குச் சொந்தமான மேலான நாடே எங்களுடைய நாடா

நீங்கக் காண்பது சேர்ந்தவர் பாவம்
நெருங்கக் காண்பது கன்னலிற் செந்நெல்
தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து
சுழலக் காண்பது பூந்தயிர் மத்து
வீங்கக் காண்பது மங்கையர் கொங்கை
வெடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் முல்லை
ஏங்கக் காண்பது மங்கல பேரிகை
ஈசர் ஆரியநாடெங்கள் நாடே

8

(பாவந் தவிர ஏதும் இங்கே நீங்குவதில்லை. கன்னலும் செந்நெல்
நெருங்குவது தவிரப் பிறநெருக்கடிகள் இங்கே இல்லை. மாம்பழ
தொங்குவதன்றி மனிதர்கள் தொங்கிக் கிடந்து வாடுவதில்லை. மத்துக்
சுழல்வதன்றி மக்கள் வருந்தி வாடி மனம் சுழல்வதில்லை. கொங்கைக்
வீங்குவதன்றிக் குறிப்பிட்டார் சிலர் மட்டும் செல்வத்தால் வீக்கம்
பெறுவதில்லை. பேரிகை புலம்புவதன்றி மக்களுள்ளே எவரும்
வாய்விட்டுப் புலம்புவதில்லை. இத்தகைய வளநாடு என்கிறார்
தூங்குதல்—தொங்குதல். வீங்குதல்—பூரித்தல். ஏங்குதல்—புலம்புதல்)

(9) இங்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம்
பூக்களுடன் வரும் புதுவெள்ளப் பெருக்கமேயன்றி மக்கள் அல்லர்.
இங்கே, ஒடுங்கக் காண்பதெல்லாம் யோகியரின் உள்ளங்களேயன்றி
மக்கள் அல்லர். இங்கே வாடக் காண்பது எல்லாம் நங்கையரின்
இடைகளேயன்றி மக்களுள் எவரும் அல்லர். இங்கே வருந்தக்
காண்பதெல்லாம் முத்துகளை ஈன வருந்தும் சங்கினங்களே யன்றி
மனிதர்கள் அல்லர். இங்கே போடக்காண்பதெல்லாம் பூமியில்
வித்துகளே யல்லாமல் பயனற்றவர் என எவருமே கழித்துப் போடப்
படுவதிலர். இங்கே, புலம்பக் காண்பதெல்லாம் கிண்கிணிக்
கொத்துகளே யல்லாமல் ஏழையரான மக்கள் அல்லர். இங்கே
அனைவரும் தேடிக் கொண்டிருக்கக் காண்பதெல்லாம் தல்வ
அறநெறிகளும் புகழுமே யல்லாமல் போலிச் செல்வங்கள் அல்ல.
இத்தகைய சிறப்புடைய திருக்குற்றால நாதர் வாழுகின்ற தென்
ஆரிய நாடே எங்கள் நாடாகும்.

ஓடக் காண்பது பூம்புளல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகியலீர் உள்ளம்
வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்கல்
வருந்தக் காண்பது சூலுளைச் சங்கு
போடக் காண்பது பூமியில் வித்து
புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து
தேடக் காண்பது நல்லறம் கீர்த்தி
திருக்குற்றாலத்தென் ஆரிய நாடே

9

4.11. நகர்வளம் உரைப்பேன்!

திருமால், அயன் ஆகியோரும், வேதங்கள் ஆகியவையும் கூடத் தினந்தினந் தேடியும் காணுதற்கு அரிதாக நிற்கின்றவன் சிவபெருமான். அவனுக்கு உரியது திரிகூட நகரம். அது இருக்கின்ற திரிகூட நாட்டின் வளமோ உரைக்க உரைக்கத் தெவிட்டாத இனிமையினை உடையதாகும். ஆண் களிறுகளுடன் பெண்பிடிகள் கலந்து கூடித் திரிகின்ற மலைச்சாரலிலே, ஒரு வேடனானவன் தன் கையிலே வில்லினை ஏந்தியவனாக, நரியினைத் துரத்தியவாறே கயிலைமலையைச் சென்றடைந்து முத்தி பெற்றான். அத்தகைய சிறப்புடையது இத் திரிகூடமலை. இதன் மகிமையையும் இனிநான் சொல்வேன்; நீ கேட்பாயாக.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அரிகூட அயன்கூட மறைகூடத்
 தினந்தேட அரிதாய் நின்ற
 திரிகூடப் பதியிருக்கும் திருநாட்டு
 வளமுரைக்கத் தெவிட்டா தம்மே
 கரிகூடப் பிடிதிரியுஞ் சாரலிலே
 ஒருவேடன் கைவில் ஏந்தி
 நரிகூடக் கயிலை சென்ற திரிகூடப்
 தலமகிமை நவிலக் கேள்

10

(அவர்கள் தேடதற்குரியதாய் நின்ற பெருமான், அடியார்க்கு அருள் புரிவானாகக் கோவில் கொண்ட காட்சி தரும் பதியாதலால், அதன் சிறப்பு உரைக்க உரைக்கத் தெவிட்டாதது என்றனர். வேடன் முத்திபெற்ற வரலாறு புராணங்களுட் காண்க.)

4.12. நகர் வளம்

மெய்யறிவினை உடையவரான முனிவர்களும் சித்திரா நதியினுடைய மூலத்தை இன்னவிடத்தது என்று அறிய மாட்டார்கள். அதனை நான் அறிந்த வகையினைச் சிறிது சொல்வேன் கேட்பாயாக. மேன்மை பெற்றிருக்கின்ற திரிகூடத்திலே தேனருவித் துறையிடைத்தே தேவர்களும் அறிய மாட்டாத இரகசியம் உடையதாக வந்து ஒரு சிவலிங்கானது தோன்றியிருந்தது. அத்தகைய தேனருவித் துறையினைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்ட இடமானது, எவ்விடத்தே இருக்கிறதென்று அறிய மாட்டாமல், தான் அவ்விடத்தேயிருந்து தவஞ்சய்வதற்காக வந்த அயனானவன், பலவிடங்களிலும் தேடித் தேடித் திரிந்து அலைந்தான். அந்தக்

காலத்திலே மெளன நிலையினை எய்திய தேவனாகிய அந்த
அயலுக்கு, எங்கள் இனத்தவரான கானவர்கள், 'பழையபழைய
கங்கையிருக்குமிடம் இதுவே' எனக் காட்டிக்கொடுத்த அந்த
இந்நாளிலே சிவமதுகங்கை என வழங்கப் பெறுகின்ற ஆறாக
இராகம் - பில்ஹரி)

கண்ணிகள்

மோனம் - மெள.

ஞானிகளும் அறியார்கள் சித்ராநதி மூலம்
நானறிந்த வகைசிறிது பேசக்கேள் அம்மே!
மேன்மைபெற்றுத் திரிகூடத் தேனருவித் துறைக்கே
மேவுமொரு சிவலிங்கந் தேவரக சியமாய்
ஆனதுறை அயலுரைத்த தானம் அறியாமல்
அருந்தவத்துக் காய்த்தேடித் திரிந்தவையும் காலம்
மோனவர னவர்கள்கெங்கள் கானவர்கள் காட்டும்
முதுகங்கை ஆறுசிவமதுகங்கை ஆறே.

4

(மோனம்-மெளனநிலை. முதுகங்கை-பழையமையினையுடைய தான
தேவகங்கை.)

அந்தச் சிவமதுகங்கையின் மகிமையினை உலகமெல்லாம்
புகழ்ந்து கூறிக் கொண்டிருக்கும். அத்தகைய ஆற்றின் கரையிலே
விளங்கும் செண்பகாடவித் துறையின் பண்பினையும் நான
சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக; தவஞ் செய்யும்
முனிவர்களுடைய கூட்டமும் அவர்கள் தங்கியிருக்கின்ற
மலைக்குகைகளும், சஞ்சீவி முதலான வியப்பான பலப்பல
மூலிகைகளும் உடையதாக, வான் வழியே செல்லும் சித்தர்கள்
முதலானோரும் மோன நிலையினைப் பெற்றுள்ள யோக
புருஷர்களும், இறைவனின் தரிசனத்தை வேண்டிக் காத்துக்
கிடக்கின்ற திருக்கைலாயத்தினைப் போன்றிருக்கும் அந்த அடல்
நவ நிதிகளும் விளைகின்ற சிறப்பினையுடைய அவ்விடத்தினைச்
கடந்து சென்றால் நங்கைமார்களின் குரவையொலியினைப்
போலே அலையெறிந்து ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
'பொங்கு மாங்கடல்' என்ற தீர்த்தத் துறையைக் காணலாம்.

சிவமதுகங் கையின் மகிமை புவனமெங்கும் புகழும்
செண்பகா டவித்துறையின் பண்புசொல்லக் கேளாய்
தவமுனிவர் கூட்டரவும் அவரிருக்கும் குகையும்
சஞ்சீவி முதலான விஞ்சைமூ லிகையும்
கவனசித்தர் ஆதியரும் மவுனபோ சியரும்
காத்திருக்கும் கயிலாயம் ஒத்திருக்கும் அம்மே!
நவநிதியும் விளையுமிடம் அவிடம் அது கடந்தால்
நங்கைமார் குரவையொலிப் பொங்குமா கடலே.

8

செண்பகாவிடத் துறை-செண்பகமரக் காடுகள் செறிந்த துறை.
கூட்டவும்-கூட்டத்தாலே எழும் அரவமும் நவநிதி-நவமணிகளாகிய
செல்வங்கள்.)

குறவஞ்சிநாடகம் 81

அந்தப் பொங்குமாங் கடலானது கங்கை, யமுனை, சரகவதி
ஆகிய நதிகள் ஒன்று கலக்கும் திரிவேணி சங்கமத்தினைப் போன்ற
புண்ணியச் செழிப்பினையுடையதாகும். அதனைப் பொருந்தியுள்ள
சித்திரா நதியின் துறைகள் பொன்னும் பொருந்தியுள்ள
வளமுடையனவாகும். ஆகாய கங்கை நீர் என்னும் கொழிக்கும்
வான வில்லிட்டு வீழுகின்ற வடவருவித் தீர்த்தத்திலே கலந்து
நீராடினால், கழுவப்பட்ட நீரிலே அழுக்குகள் கரைந்து ஒடுவதைப்
போல, நீராடுவோரின் பார்வங்கள் அனைத்தும் அவரை விட்டுத்
தொலைந்து ஓடிப்போகும். அந்தச் சித்திரா நதியானது சங்க
வீதியிலே பரவிச் செல்ல, அங்கே சங்கினங்கள் மேய்ந்து
கொண்டிருக்கும் பெரிய மதில்களின் உச்சிகளிலே எப்புறமும்
கொழுமையான கயல் மீன்கள் துள்ளிப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும்.
பூங்கொத்துகள் இதழ் விரிந்து மணம் வீசிக் கொண்டிருக்கும்.
செண்பகச் சோலையினையுடைய குறும்பலாவினடியிலே கோவில்
கொண்டிருக்கும் பெருமானின், குற்றாலத்தலம் என்னும்
திரிகூடத்தலமே, எங்களுடைய நகரமாகும்.

பொங்குகடல் திரிவேணி சங்கமெனச் செழிக்கும்

பொருந்து சித்திரா நதித்துறைகள் பொன்னுமுத்தும் கொழிக்கும்
கங்கையெனும் வடவருவி தங்குமிந்தர சாபம்

கலந்தாடிற் கழுநீராய்த் தொலைந் தோடும் பாவம்

சங்கவீ தியிற் பாரந்து சங்கினங்கள் மேயும்

தழைத்தமதிற் சிகரமெங்கும் கொழுத்த கயல்பாயும்

கொங்கலர்செண் பகச்சோலைக் குறும்பலா ஈசர்

குற்றாலத் திரிகூடத் தலமெங்கள் தலமே

2

குற்றாலநாதர் திருநடனம் செய்யும் மன்றமாகிய
சித்திரசபையிலே, தேவ முரசமானது எப்போதும் மேன்மையாக
ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும். வளமை பெற்றனவான நான்கு
புகங்களுங்கூட இத்தலத்திலே இருப்பவர்க்கு நான்கு
கிழமைகளைப் போலக் கழிந்து போகும். மதயானையானது நாள்
தவறாமல் வந்து நின்று, அந்நாளிலே சிவ பூசை செய்து பேறுபெற்ற
தலமும் இதுவேயாகும். அனைவரும் பழித்துப் பேசிய புட்பகந்தன்
என்பவன், வழிபாடு செய்து பேறுபெற்ற தலமும் இதுவேயாகும்.
பன்றியுடன் வேடனும் கூடி வலஞ்செய்து முத்தி பெற்ற தலமும்
இதுவே யாகும். அடியவர்கள்பால் பாசத்தினையுடையவராக
இறையவர் வீற்றிருக்கின்ற குற்றாலத்தலம் இதுவேயாகும். வெற்றிச்
சிறப்பினைப் பொருந்திய தேவர்களுங்கூடக் குன்றுகளாகவும்,

2 உஹ திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

மிருகங்களாகவும் உருமாறி வந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும்
பெருஞ் சிறப்பினையுடைய தலமும் இதுவேயாகும்.

மன்றுதனில் தெய்வமுர சென்றுமேல் முழங்கும்
வளமைபெறுஞ் சதுரயுகம் கிழமைபோல் வழங்கும்
நின்றுமத கரிபூசை அன்று செய்த தலமே
நிந்தனை செய் புட்பகந்தன் வந்தனைசெய் தலமே
பன்றியொடு வேடன்வலஞ் சென்றதிந்தத் தலமே
பற்றாகப் பரமர்உறை குற்றாலத் தலமே
வென்றிபெறுந் தேவர்களும் குன்றமாய் மரமாய்
மிருகமதாய்த் தவசிருக்கம் பெரியதலம் அம்மே! 6

(மன்று-சித்ரசபை. சதுரயுகம்-நான்கு யுகங்கள். புட்ப கந்தன்-குசலன்
என்பவன்.)